

EBA/GL/2017/16

23/04/2018

Obecné pokyny pro odhad PD, odhad LGD a zacházení s expozicemi v selhání

---

1 Dodržování předpisů a oznamovací povinnost

Status těchto obecných pokynů

1. Tento dokument obsahuje obecné pokyny vydané podle článku 16 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010¹. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 příslušné orgány a finanční instituce vynaloží veškeré úsilí, aby se těmito obecnými pokyny řídily.
2. Obecné pokyny formulují názor orgánu EBA na náležité postupy dohledu v rámci Evropského systému dohledu nad finančním trhem nebo na to, jak by unijní právní předpisy měly být uplatňovány v konkrétní oblasti. Příslušné orgány ve smyslu čl. 4 odst. 2 nařízení (EU) č. 1093/2010, na které se tyto obecné pokyny vztahují, by s nimi měly být v souladu a začlenit je do svých postupů (např. pozměněním právního rámce nebo dohledových postupů), včetně případů, kdy jsou obecné pokyny zaměřeny v první řadě na instituce.

Oznamovací povinnost

3. V souladu s čl. 16 odst. 3 nařízení (EU) č. 1093/2010 musí příslušné orgány do 25.06.2018 orgánu EBA oznámit, zda se těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit, a v opačném případě uvést do tohoto data důvody, proč se jimi neřídí či nehodlají řídit. Neposkytnou-li příslušné orgány oznámení v této lhůtě, bude mít orgán EBA za to, že se těmito obecnými pokyny neřídí nebo nehodlají řídit. Oznámení by měla být zasílána na formuláři, který je k dispozici na internetových stránkách orgánu EBA, na adresu compliance@eba.europa.eu s označením „EBA/GL/2017/16“. Oznámení by měly předkládat osoby s příslušným oprávněním oznamovat, zda se jejich příslušné orgány těmito obecnými pokyny řídí nebo hodlají řídit. Jakoukoli změnu stavu dodržování pokynů je rovněž nutno oznámit orgánu EBA.
4. Oznámení budou zveřejněna na internetových stránkách orgánu EBA v souladu s čl. 16 odst. 3.

---

¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

2 Předmět, oblast působnosti a definice

2.1 Předmět

5. Tyto obecné pokyny upřesňují požadavky na odhad pravděpodobnosti selhání (PD) a ztrátovosti ze selhání (LGD), včetně LGD u expozic v selhání (LGD in-default) a nejlepšího odhadu očekávané ztráty (EL_{BE}), v souladu s částí třetí, hlavou II, kapitolou 3, oddílem 6 nařízení (EU) č. 575/2013, článkem 159 nařízení a konečným návrhem regulačních technických norem orgánu EBA o metodice hodnocení založených na interním ratingu EBA/RTS/2016/03 [regulační technické normy o metodice hodnocení podle IRB] ze dne 21. července 2016².

2.2 Oblast působnosti

6. Tyto obecné pokyny se uplatňují ve vztahu k přístupu IRB v souladu s částí třetí, hlavou II, kapitolou 3 nařízení (EU) č. 575/2013 na všechny metody založené na vlastních odhadech PD a LGD. Pokud instituce obdržela u jiných než retailových expozic svolení používat přístup IRB, ale neobdržela svolení používat vlastní odhady LGD v souladu s čl. 143 odst. 2 ve spojení s čl. 151 odst. 8 až 9 tohoto nařízení, uplatňují se všechny části těchto obecných pokynů, vyjma kapitol 6 a 7. Tyto obecné pokyny se nevztahují na výpočet kapitálových požadavků instituce pro riziko rozmělnění v souladu s článkem 157 nařízení (EU) č. 575/2013.

2.3 Určení

7. Tyto obecné pokyny jsou určeny příslušným orgánům ve smyslu čl. 4 odst. 2 bodu i) nařízení (EU) č. 1093/2010 a finančním institucím ve smyslu čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 1093/2010.

2.4 Definice

8. Není-li uvedeno jinak, pojmy použité a vymezené v nařízení (EU) č. 575/2013 a ve směrnici 2013/36/EU mají v těchto obecných pokynech stejný význam. Kromě toho pro účely těchto obecných pokynů platí tyto definice:

Rizikové parametry	Jeden nebo všechny z níže uvedených: PD, LGD, EL_{BE} a LGD in-default.
Soubory referenčních údajů (RDS)	Všechny soubory údajů používané pro účely odhadu rizikových parametrů, včetně souborů údajů významných pro vývoj modelů, i soubory údajů používané pro kalibraci rizikového parametru.

² Odkazy na články regulační technické normy o metodice hodnocení podle IRB budou nahrazeny odkazy na nařízení v přenesené pravomoci o přijetí konečného návrhu regulačních technických norem orgánu EBA o metodice hodnocení podle IRB, jakmile bude zveřejněno v Úředním věstníku EU.

Model PD	Všechny údaje a metody použité v rámci ratingového systému ve smyslu čl. 142 odst. 1 bodu 1) nařízení (EU) č. 575/2013, které se vztahují k diferenciaci a kvantifikaci vlastních odhadů PD a které se používají k hodnocení rizika selhání pro každého dlužníka nebo pro expozice, na které se vztahuje daný model.
Metoda pořadí v modelu PD	Metoda, která je součástí modelu PD, používaná k určení pořadí dlužníků nebo expozic z hlediska rizika selhání.
Skoringová metoda v modelu PD	Metoda určení pořadí v modelu PD, která přiřazuje pořadové hodnoty („skóre“) s cílem seřadit dlužníky nebo expozice.
Model LGD	Všechny údaje a metody použité v rámci ratingového systému ve smyslu čl. 142 odst. 1 bodu 1) nařízení (EU) č. 575/2013, které se vztahují k diferenciaci a kvantifikaci vlastních odhadů LGD, LGD in-default a EL _{BE} a které se používají k hodnocení ztrátovosti v případě selhání u každé transakce, na kterou se vztahuje daný model.
EL _{BE}	Nejlepší odhad očekávané ztráty pro expozice, u nichž došlo k selhání, jak uvádí čl. 181 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 575/2013.
LGD in-default	Ztrátovost ze selhání pro expozice, u nichž došlo k selhání, jak uvádí čl. 181 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 575/2013.
Oblast působnosti modelu PD nebo LGD	Typ expozic ve smyslu bodu 2) čl. 142 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013, na které se vztahuje model PD nebo model LGD.
Odhad rizikových parametrů	Úplný proces modelování vztahující se k parametrům rizik, včetně výběru a přípravy údajů, vývoje a kalibrace modelu.
Vývoj modelu	Součást procesu odhadování rizikových parametrů, která vede k vhodné diferenciaci rizik upřesněním významných rizikových faktorů, vytvořením statistických nebo mechanických metod pro zařazování expozic do stupňů nebo seskupení dlužníků nebo transakcí, případně k odhadování pomocných parametrů modelu.
Kalibrační vzorek PD	Soubor údajů, na který se použije metoda pořadí nebo seskupování s cílem provést kalibraci.
Kalibrační segment	Jedinečně identifikovaná podskupina oblasti působnosti modelu PD nebo LGD, která je společně kalibrována.
Kalibrace PD	Součást procesu odhadování rizikových parametrů, která vede k vhodné kvantifikaci rizika zajištěním toho, aby v případě použití metody pořadí nebo seskupování PD na kalibrační

vzorek výsledné odhady PD odpovídaly dlouhodobému průměru poměru selhání na úrovni významné pro použitou metodu.

Kalibrace LGD	Součástí procesu odhadování rizikových parametrů, která vede k vhodné kvantifikaci rizika tak, aby odhady LGD odpovídaly dlouhodobému průměru LGD nebo v konzervativnějším případě odhadované LGD poklesu na úrovni příslušné pro použitou metodu.
Použití rizikových parametrů	Přiřazení rizikových parametrů odhadovaných v souladu s modelem PD nebo LGD u aktuálních expozičních, prováděné buď automaticky, za použití příslušného IT systému, nebo ručně kvalifikovaným personálem instituce.
Aplikační portfolio	Skutečné portfolio expozičních v rámci oblasti působnosti modelu PD nebo LGD v době odhadování rizikového parametru.

---

3 Provádění

3.1 Datum použití

9. Tyto obecné pokyny se použijí od 1. ledna 2021. Instituce by měly požadavky obsažené v těchto obecných pokynech zpracovat do svých ratingových systémů do uvedeného data, příslušné orgány však mohou podle svého uvážení časový plán této změny urychlit.

3.2 První použití obecných pokynů

10. Funkce interní validace by měla ověřit změny, které se uplatňují u ratingových systémů v důsledku uplatňování těchto obecných pokynů a regulačních technických norem vypracovaných v souladu s čl. 144 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, a klasifikaci změn v souladu s nařízením Komise v přenesené pravomoci (EU) č. 529/2014³.
11. Instituce, které potřebují získat předchozí svolení od příslušných orgánů v souladu s čl. 143 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 a nařízení (EU) č. 529/2014 pro změny v ratingových systémech vyžadované kvůli prvnímu zpracování těchto obecných pokynů do lhůty uvedené v odstavci 9, by se měly dohodnout se svými příslušnými orgány na konečné lhůtě pro předložení žádosti o toto předchozí svolení.

---

³ Úř. věst. L 148, 20.5.2014, s. 36.

4 Obecné požadavky v oblasti odhadu

4.1 Zásady pro stanovení rozsahu použití ratingových systémů

12. Ratingový systém ve smyslu čl. 142 odst. 1 bodu 1) nařízení (EU) č. 575/2013 by se měl vztahovat na všechny expozice, u kterých dlužníci nebo transakce vykazují společné faktory rizika a bonity a v zásadě srovnatelnou dostupnost souvisejících úvěrových informací. Model PD a LGD v rámci ratingového systému může obsahovat různé kalibrační segmenty. Pokud jsou všichni dlužníci nebo expozice v rozsahu použití modelu PD nebo LGD kalibrováni společně, celá oblast působnosti modelu se považuje za jeden kalibrační segment.
13. S expozicemi, na které se vztahuje stejný ratingový systém, by měla instituce nakládat podobně z hlediska procesu řízení rizik, rozhodování a úvěrového schvalovacího procesu a měly by být zařazeny na společnou ratingovou stupnici dlužníků pro účely čl. 170 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 a společnou ratingovou stupnici transakcí pro účely čl. 170 odst. 1 písm. e) tohoto nařízení.
14. Pro účely kvantifikace různých rizikových parametrů v rámci ratingového systému by instituce měly uplatnit stejnou definici selhání pro stejná historická pozorování používaná v různých modelech. Instituce by měly rovněž stejným způsobem nakládat s vícenásobnými selháními stejného dlužníka nebo expozice napříč zdroji interních, externích a seskupených údajů.

4.2 Požadavky na údaje

4.2.1 Kvalita údajů

15. Aby instituce vyhověly požadavku článku 76 regulační technické normy o metodice hodnocení podle IRB, ve které se uvádí, že by měly mít vhodné zásady, procesy a metody pro hodnocení a zlepšování kvality údajů používaných pro účely procesů měření a řízení úvěrových rizik, měly by instituce dbát na to, aby se tyto zásady vztahovaly na všechny údaje používané při vývoji a kalibraci modelů, jakož i na údaje používané při uplatňování rizikových parametrů.
16. Aby údaje používané při vývoji modelu a uplatňování rizikových parametrů jako vstupů do tohoto modelu splňovaly požadavky na přesnost, úplnost a vhodnost uvedené v čl. 174 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, měly by být dostatečně přesné, aby nedocházelo k podstatným zkreslením výsledku zařazení expozic do stupňů nebo seskupení dlužníků nebo transakcí, a neměly by obsahovat žádná zkreslení, v jejichž důsledku nebudou data vhodná pro daný účel.

4.2.2 Řízení s ohledem na reprezentativnost údajů

17. Aby dodržely požadavek na reprezentativnost údajů používaných v modelech PD a LGD, který je uveden v čl. 174 písm. c), čl. 179 odst. 1 písm. d) a čl. 179 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 a také v člincích 40 a 45 regulačních technických norem o metodice hodnocení

podle IRB, měly by instituce mít vhodné zásady, procesy a metody pro hodnocení reprezentativnosti údajů používaných pro účely odhadu rizikových parametrů. Instituce by měly ve svých interních zásadách stanovit statistické testy a metriku, které se použijí pro účely posouzení reprezentativnosti údajů sloužících k diferenciaci rizik, a samostatně pro údaje, ze kterých vychází kvantifikace rizik. Instituce by měly rovněž stanovit metody pro kvalitativní posouzení údajů pro případy definované v jejich zásadách, kdy není použití statistických testů možné.

18. Instituce by měly používat stejné normy a metody pro posouzení reprezentativnosti údajů vycházejících z různých zdrojů, včetně interních, externích a seskupených údajů nebo jejich kombinace, nejsou-li rozdílné metody odůvodněny specifičností datového zdroje nebo dostupností informací.
19. Pokud instituce použijí externí nebo seskupené údaje, měly by získat dostatečné informace od poskytovatelů údajů, aby mohly posoudit reprezentativnost těchto externích nebo seskupených údajů s ohledem na vlastní portfolia a procesy institucí.

4.2.3 Reprezentativnost údajů pro vytváření modelů

20. Instituce by měly analyzovat reprezentativnost údajů v případě statistických modelů a jiných technických metod používaných k zařazení expozic do stupňů nebo seskupení, a také v případě statistických modelů pro prognózu selhání, které vytvářejí odhady pravděpodobnosti selhání pro jednotlivé dlužníky nebo transakce. Instituce by měly zvolit vhodné soubory údajů pro účely vývoje modelů, aby nedostatečná reprezentativnost údajů nezhoršovala fungování modelu u aplikačního portfolia, zejména jeho rozlišovací schopnost.
21. Aby se zajistilo, že jsou údaje použité při vytváření modelu pro zařazování dlužníků nebo expozic do stupňů nebo seskupení reprezentativní pro aplikační portfolio, na které se příslušný model vztahuje, jak vyžaduje čl. 174 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 40 odst. 2 regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB, měly by instituce analyzovat reprezentativnost údajů ve fázi vývoje modelu s ohledem na vše níže uvedené:
  - (a) oblast působnosti;
  - (b) definice selhání;
  - (c) rozložení charakteristik příslušných rizik;
  - (d) úvěrové standardy a zásady vymáhání.
22. Pro účely odstavce 21(a) by instituce měly analyzovat segmentaci expozic a zvážit, zda došlo ke změnám v oblasti působnosti uvažovaného modelu během období, které pokrývají údaje používané při vytváření modelu pro zařazování dlužníků nebo expozic do stupňů nebo seskupení. Pokud byly tyto změny zpozorovány, měly by instituce analyzovat rizikové faktory významné pro změnu oblasti působnosti modelu porovnáním jejich rozložení v RDS před změnou a po ní, a také rozložení těchto rizikových faktorů v aplikačním portfoliu. Za tímto účelem by měly instituce uplatnit takové statistické metody jako je shluková analýza nebo

- podobné techniky, aby prokázaly reprezentativnost. V případě seskupovaných modelů by se měla analýza provést s ohledem na část oblasti působnosti modelu, kterou instituce používá.
23. Pro účely odstavce 21(b) by měly instituce zajistit, že definice selhání, ze které vycházejí údaje použité při vývoji modelu, bude v průběhu času konzistentní a že bude zejména v souladu se vším níže uvedeným:
- (a) byly provedeny úpravy s cílem dosáhnout souladu s aktuální definicí selhání, pokud došlo během sledovaného období ke změně definice selhání;
  - (b) instituce přijala přiměřená opatření, pokud model zahrnuje expozice v několika jurisdikcích, které mají nebo měly různé definice selhání;
  - (c) definice selhání v každém zdroji údajů byla samostatně analyzována;
  - (d) definice selhání použitá pro účely vývoje modelu nemá negativní dopad na strukturu a fungování ratingového modelu z hlediska diferenciací rizik a schopnosti předpovědi, pokud se tato definice liší od definice selhání použité institucí v souladu s článkem 178 nařízení (EU) č. 575/2013.
24. Pro účely odstavce 21(c) by měly instituce analyzovat rozložení a rozmezí hodnot hlavních rizikových charakteristik údajů použitých při vývoji modelu pro diferenciaci rizik ve srovnání s aplikačním portfoliem. Z hlediska modelů LGD by instituce měly provést tuto analýzu samostatně pro expozice, u nichž nedochází k selhání, a pro expozice, u nichž dochází k selhání.
25. Instituce by měly analyzovat reprezentativnost údajů z hlediska struktury portfolia podle významných rizikových charakteristik na základě statistických zkoušek uvedených ve svých zásadách, aby zajistily, že rozmezí hodnot pozorovaných u těchto rizikových charakteristik v aplikačním portfoliu se odpovídajícím způsobem zohlední ve vývojovém vzorku. Pokud není použití statistických zkoušek možné, instituce by měly provést alespoň kvalitativní analýzu na základě deskriptivní statistiky struktury portfolia, přičemž zohlední možné sezónní vlivy uvedené v čl. 180 odst. 2 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013. Při zvažování výsledků této analýzy by měly instituce zohlednit citlivost rizikových charakteristik na ekonomické podmínky. Měly by se řešit podstatné rozdíly v hlavních rizikových charakteristikách mezi vzorkem údajů a aplikačním portfoliem, například pomocí jiného vzorku údajů nebo podskupiny pozorování nebo přiměřeným zohledněním těchto rizikových charakteristik jako rizikových faktorů v modelu.
26. Pro účely odstavce 21(d) by instituce měly analyzovat, zda během příslušného historického sledovaného období došlo k významným změnám v jejich úvěrových standardech nebo zásadách vymáhání pohledávek nebo v příslušném právním prostředí, jako jsou změny v insolvenčním právu, právní postupy v případě propadnutí hypoték a všechny právní předpisy související s realizací kolaterálů, které mohou mít vliv na úroveň rizika nebo na rozložení nebo rozmezí rizikových charakteristik v portfoliu, na které se vztahuje zvažovaný model. Pokud instituce zpozorovaly tyto změny, měly by porovnat údaje zahrnuté v RDS před změnou zásad a po ní. Instituce by měly zajistit srovnatelnost aktuálních standardů pro upisování nebo

vymáhání s těmi, které jsou uplatněny na pozorování zahrnutá v RDS a použítá při vývoji modelu.

27. V rámci modelu PD nevyžaduje reprezentativnost údajů použitých při vývoji modelu pro diferenciaci rizik, aby byl poměr expozic, které jsou a nejsou v selhání, v tomto souboru údajů roven poměru expozic, které jsou a nejsou v selhání, v aplikačním portfoliu instituce. Instituce by však měly mít při vývoji souboru údajů dostatečný počet pozorování, která jsou a nejsou v selhání, a měly by rozdíl zdokumentovat.

4.2.4 Reprezentativnost údajů pro kalibraci rizikových parametrů

28. Aby instituce zajistily, že jsou údaje použité při kvantifikaci rizik reprezentativní pro aplikační portfolio, na které se vztahuje příslušný model v souladu s pododdílem 2 oddílu 6 kapitoly 3 v třetí části nařízení (EU) č. 575/2013 a čl. 45 odst. 2 regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB, měly by analyzovat srovnatelnost údajů použitých pro účely výpočtu dlouhodobých průměrných poměrů selhání nebo dlouhodobých průměrných LGD, jak uvádí čl. 179 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, a případně reprezentativnost seskupení v souladu s čl. 179 odst. 2 písm. b) tohoto nařízení, a to z hlediska všeho níže uvedeného:

- (a) oblasti působnosti;
- (b) definice selhání;
- (c) distribuce charakteristik příslušných rizik;
- (d) aktuálních a předvídatelných ekonomických nebo tržních podmínek;
- (e) úvěrové standardy a zásady vymáhání.

29. Pro účely odstavce 28(a) by měly instituce provést analýzu, jak uvádí odstavec 22.

30. Pro účely odstavce 28(b) a aby se zajistilo, že je definice selhání, ze které vychází údaje použité při kvantifikaci rizik z každého zdroje údajů, v souladu s požadavky článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013, měly by instituce porovnat definici selhání používanou v současnosti institucí s definicemi použitými pro pozorování zahrnutá v souboru údajů použitých při kvantifikaci rizik. Pokud se definice selhání během historického sledovaného období změnila, měly by instituce posoudit reprezentativnost historických údajů zahrnutých do RDS a použitých pro kvantifikaci rizik stejným způsobem, jak to uvádí pro externí údaje kapitola 6 obecných pokynů EBA o používání definice selhání podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013. Pokud se definice selhání během historického sledovaného období změnila více než jednou, instituce by měly provést analýzu každé z minulých definic selhání samostatně.

31. Pro účely odstavce 28(c) by instituce měly provést vhodnou analýzu, aby se zajistilo, že jsou na úrovni kalibračního segmentu rozmezí hodnot hlavních rizikových charakteristik v aplikačním portfoliu srovnatelná s rozmezími v portfoliu, která představují referenční soubor údajů pro kvantifikaci rizik v míře požadované pro zajištění toho, že kvantifikace rizik nebude zkreslená.

32. Pro účely odstavce 28(d) by instituce měly provést analýzu tržních a ekonomických podmínek, ze kterých vycházejí údaje, následujícím způsobem:
- (a) z hlediska odhadu PD v souladu s oddílem 5.3.4;
  - (b) z hlediska odhadu LGD v souladu s oddílem 6.3.2, přičemž se přihlédne k hospodářskému poklesu, jak vyžaduje čl. 181 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013.
33. Pro účely odstavce 28(e) by instituce měly analyzovat, zda v příslušném historickém sledovaném období došlo k významným změnám v úvěrových standardech nebo zásadách vymáhání, které by mohly ovlivnit úroveň rizika nebo rozložení nebo rozmezí charakteristik příslušných rizikových faktorů v portfoliu, na které se vztahuje zvažovaný model. Pokud instituce takové změny upozorují, měly by analyzovat potenciální zkreslení v odhadech rizikových parametrů, které jsou důsledkem těchto změn, následujícím způsobem:
- (a) pokud jde o odhad PD, z hlediska úrovně poměrů selhání a pravděpodobného rozmezí proměnlivosti poměrů selhání;
  - (b) pokud jde o odhad LGD, z hlediska ztrát, průměrné doby trvání procesů vymáhání, četnosti použití konkrétních scénářů vymáhání a rozložení závažnosti ztráty.
34. Pokud reprezentativnost údajů posuzovaných v souladu s odstavci 28 až 33 není dostatečná a vede ke zkreslení nebo zvýšené nejistotě při kvantifikaci rizik, instituce by měly zavést vhodné úpravy s cílem opravit zkreslení a měly by uplatnit rezervu z důvodu obezřetnosti v souladu s oddílem 4.4.

4.3 Osobní posouzení při odhadování rizikových parametrů

35. Aby mohly instituce doplnit statistické modely osobním posouzením, jak uvádějí čl. 174 písm., b), čl. 174 písm. e), čl. 175 odst. 4, čl. 179 odst. 1 písm. a) a čl. 180 odst. 1 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, měly by udělat vše níže uvedené:
- (a) posoudit předpoklady modelování a to, zda vybrané rizikové faktory přispívají k posouzení rizik v souladu se svým ekonomickým významem;
  - (b) analyzovat dopad osobního posouzení na fungování modelu a zajistit, že bude každá forma osobního posouzení řádně odůvodněna;
  - (c) zdokumentovat použití osobního posouzení v modelu zahrnující alespoň kritéria pro posouzení, zdůvodnění, předpoklady, zapojené odborníky a popis procesu.

4.4 Ošetření nedostatků a konzervativní přírážka

4.4.1 Identifikace nedostatků

36. Instituce by měly identifikovat všechny nedostatky související s odhadem rizikových parametrů, které vedou ke zkreslení v kvantifikaci těchto parametrů nebo ke zvýšené nejistotě, jež není

zcela podchycena obecnou chybou odhadu, a zařadit každý nedostatek do jedné z následujících kategorií:

- (a) Kategorie A: Identifikované nedostatky v oblasti dat a metodiky;
- (b) Kategorie B: Příslušné změny standardů pro upisování, ochoty podstupovat riziko, zásady v oblasti inkasa a vymáhání a jakýkoli jiný zdroj dodatečné nejistoty.

37. Pro účely identifikace a klasifikace všech nedostatků uvedených v odstavci 36 by instituce měly zohlednit všechny významné nedostatky v metodách, procesech, kontrolních mechanismech, údajích nebo IT systémech, které byly identifikovány útvarem řízení úvěrového rizika, validační funkcí, funkcí vnitřního auditu nebo jakýmkoli jiným vnitřním nebo vnějším přezkumem, a měly by analyzovat přinejmenším všechny níže uvedené potenciální zdroje dodatečné nejistoty při kvantifikaci rizika:

- (a) podle kategorie A:
  - (i) chybějící nebo podstatně změněné spouštěcí mechanismy selhání v historických pozorováních, včetně změněných kritérií pro uznávání úvěrových závazků výrazně po splatnosti;
  - (ii) chybějící nebo nepřesné datum selhání;
  - (iii) chybějící, nepřesné nebo zastaralé udělení ratingu použitého při posouzení historických stupňů nebo seskupení pro účely výpočtu poměrů selhání nebo průměrných realizovaných LGD u každého stupně nebo seskupení;
  - (iv) chybějící nebo nepřesné informace o zdroji peněžních toků;
  - (v) chybějící, nepřesné nebo zastaralé údaje o rizikových faktorech a ratingových kritériích;
  - (vi) chybějící nebo nepřesné informace, které jsou použity pro odhad budoucích zpětně získaných částek, jak uvádí odstavec 159;
  - (vii) chybějící nebo nepřesné údaje pro výpočet ekonomické ztráty;
  - (viii) omezená reprezentativnost historických pozorování kvůli použití externích údajů;
  - (ix) potenciální zkreslení vycházející z výběru přístupu pro výpočet průměru pozorovaných jednoletých poměrů selhání v souladu s odstavcem 80;
  - (x) nezbytnost upravit průměr pozorovaných jednoletých podílů selhání v souladu s odstavcem 86;
  - (xi) chybějící informace pro účely odhadu ztrát nebo pro účely zohlednění ekonomického poklesu v odhadech LGD;

(b) podle kategorie B:

- (i) změny ve standardech pro upisování, zásadách v oblasti inkasa a vymáhání, ochotě podstupovat riziko nebo jiných významných interních procesech;
- (ii) neodůvodněné odchylky v rozmezích hodnot u hlavních rizikových charakteristik aplikačního portfolia ve srovnání s rozmezími hodnot v souboru údajů použitým pro kvantifikaci rizika;
- (iii) změny tržního nebo právního prostředí;
- (iv) výhledová očekávání týkající se potenciálních změn ve struktuře portfolia nebo úrovni rizika, zejména na základě kroků nebo rozhodnutí, které již byly podniknuty, ale které se nezohledňují v pozorovaných údajích.

4.4.2 Vhodná úprava

38. Aby se překonala zkreslení v odhadech rizikových parametrů vycházející z identifikovaných nedostatků uvedených v odstavcích 36 a 37, měly by instituce uplatnit odpovídající metodiky s cílem pokud možno napravit identifikované nedostatky. Dopad těchto metodik na rizikový parametr („vhodná úprava“), který by měl vést k přesnějšímu odhadu rizikového parametru („nejlepší odhad“), znamená buď zvýšení, nebo snížení hodnoty rizikového parametru. Instituce by měly zajistit a poskytnout důkazy, že použití vhodné úpravy povede k nejlepšímu odhadu.
39. Instituce by měly zdokumentovat metody použité při uplatňování vhodných úprav s cílem napravit případné identifikované nedostatky, a rovněž jejich odůvodnění.
40. Instituce by měly pravidelně sledovat přiměřenost vhodných úprav. Použití vhodné úpravy institucí by nemělo nahrazovat nutnost zabývat se identifikovanými nedostatky.

4.4.3 Konzervativní přírážka

41. V souvislosti s požadavkem, že by instituce měly uplatňovat konzervativní přírážku, který souvisí s očekávaným rozpětím chyb odhadu, jak vyžadují čl. 179 odst. 1 písm. f) a čl. 180 odst. 1 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013, by instituce měly zavést rámec pro kvantifikaci, dokumentaci a sledování chyb odhadu.
42. Konečná konzervativní přírážka u odhadu rizikových parametrů by měla zohledňovat nejistotu odhadu ve všech následujících kategoriích:

Kategorie A: Konzervativní přírážka ve vztahu k nedostatkům v oblasti údajů a metodik, identifikovaným v kategorii A, jak uvádí odstavec 36(a);

Kategorie B: Konzervativní přírážka ve vztahu k příslušným změnám standardů pro upisování, ochoty podstupovat riziko, zásad v oblasti inkasa a vymáhání a jakéhokoli jiného zdroje dodatečné nejistoty, identifikovaným v kategorii B, jak uvádí odstavec 36(b);

Kategorie C: obecná chyba odhadu.

43. Při kvantifikaci konzervativní přírážky by měly instituce provést vše níže uvedené:

- (a) kvantifikovat konzervativní přírážku pro identifikovaným nedostatkům uvedeným v odstavcích 36 a 37 v míře nezahrnuté v obecné chybě odhadu alespoň pro každou z kategorií A a B na úrovni kalibračního segmentu a zajistit, že:
  - (i) pokud se použijí vhodné úpravy ve smyslu odstavce 38, konzervativní přírážka zohlední zvýšení nejistoty nebo dodatečnou chybu odhadu související s těmito úpravami;
  - (ii) konzervativní přírážka na úrovni kategorií ve vztahu k vhodným úpravám je úměrná nejistotě ohledně těchto úprav;
  - (iii) konzervativní přírážka se uplatňuje tak, aby řešila nejistotu odhadu rizikových parametrů vycházející z nedostatků uvedených v odstavcích 36 a 37, které nebyly odstraněny pomocí vhodných úprav, jak uvádí bod i);
- (b) kvantifikovat obecnou chybu odhadu kategorie C uvedenou v odstavci 42 související s podkladovou metodou odhadu alespoň pro každý kalibrační segment; konzervativní přírážka pro obecnou chybu odhadu by měla zohledňovat rozptyl rozložení statistického odhadu.

44. Pro účely odstavce 43(a) a pro každou z kategorií A a B mohou instituce pro účely kvantifikace konzervativní přírážky v odůvodněných případech seskupit všechny nebo vybrané nedostatky.

45. Instituce by měly kvantifikovat konečnou konzervativní přírážku jako součet:

- (a) konzervativní přírážky v kategorii A, jak uvádí odstavec 43(a);
- (b) konzervativní přírážky v kategorii B, jak uvádí odstavec 43(a);
- (c) konzervativní přírážky pro obecnou chybu odhadu (kategorie C), jak uvádí odstavec 43(b).

46. Instituce by měly přičíst konečnou konzervativní přírážku k nejlepšímu odhadu rizikového parametru.

47. Instituce by měly dbát na to, aby dopad konečné konzervativní přírážky nevedl ke snížení odhadů rizikového parametru, a zejména aby:

- (a) konzervativní přírážka vycházející z obecné chyby odhadu byla větší než nula;
- (b) konzervativní přírážka vycházející z každé z kategorií A a B byla úměrná zvýšené nejistotě v nejlepším odhadu rizikových parametrů způsobené identifikovanými

nedostatky uvedenými v každé kategorii. Konzervativní přírážka v každé z kategorií A a B by v každém případě měla být větší než nula nebo rovna nule.

48. Instituce by měly zvážit celkový dopad identifikovaných nedostatků a výslednou konečnou konzervativní přírážku na vhodnost modelu a dbát na to, aby odhady rizikových parametrů a výsledné kapitálové požadavky instituce nebyly zkreslené nutností nadměrných úprav.
49. U každého ratingového systému by se měla konzervativní přírážka zdokumentovat v příslušné dokumentaci a metodických příručkách k modelu. Dokumentace by měla obsahovat alespoň toto:
- (a) úplný seznam všech identifikovaných nedostatků, včetně chyb a nejistot, a potenciálně ovlivněných součástí modelu nebo rizikových parametrů;
  - (b) kategorii, do které jsou tyto nedostatky zařazeny, jak uvádí odstavec 42;
  - (c) popis metod pro kvantifikaci konzervativní přírážky související s identifikovanými nedostatky, jak uvádí odstavec 43(a), a zejména metodiky použité při kvantifikaci konzervativní přírážky u každé kategorie.
50. Instituce by měly pravidelně sledovat úroveň konzervativní přírážky. Přijetí konzervativní přírážky institucemi by nemělo nahrazovat nutnost řešit příčiny chyb nebo nejistot ani opravovat modely, aby se zajistil jejich úplný soulad s požadavky nařízení (EU) č. 575/2013. Po posouzení nedostatků nebo zdrojů nejistoty by instituce měly vytvořit plán s cílem napravit nedostatky týkající se údajů a metodik a také všech jiných potenciálních zdrojů dodatečné nejistoty a snížit chyby odhadu v přiměřené časové lhůtě, přičemž se zohlední, jak významná je chyba odhadu a jak významný je ratingový systém.
51. Při přezkumu úrovně konzervativní přírážky by instituce měly zajistit vše níže uvedené:
- (a) aby byla konzervativní přírážka vycházející z kategorií A a B uvedených v odstavcích 36 a 37 zahrnuta do interních zpráv samostatně pro každou kategorii a mohla se v průběhu času snížit a nakonec odstranit, jakmile budou napraveny nedostatky ve všech dotčených částech ratingového systému;
  - (b) aby byla konzervativní přírážka vycházející z obecné chyby odhadu uvedené v odstavci 43(b) zahrnuta do interních zpráv v samostatné kategorii („C“);
  - (c) aby byla úroveň konzervativní přírážky posouzena v rámci pravidelných přezkumů uvedených v kapitole 9 a zejména aby úroveň konzervativní přírážky související s obecnou chybou odhadu zůstala přiměřená i po zahrnutí nejnovějších údajů významných pro odhad rizikového parametru.
52. Instituce by měly zajistit, že budou včas provedeny nezbytné změny v rezervě z důvodu obezřetnosti.

5 Odhad PD

5.1 Obecné požadavky týkající se odhadu PD

53. Pro účely zařazování dlužníků do ratingového stupně dlužníka v rámci procesu schvalování úvěrů v souladu s čl. 172 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 a také pro účely přezkumu těchto zařazení v souladu s čl. 173 odst. 1 písm. b) daného nařízení by instituce měly zajistit, že každý fyzický nebo právní subjekt, u kterého existuje expozice podle IRB, bude hodnocen institucí pomocí modelu schváleného k použití u daného typu expozic. Tento model by měl vyhovovat jednotlivému původnímu dlužníkovi v rámci příslušného ratingového systému, včetně expozic zajištěných osobním zajištěním úvěrového rizika, jak uvádí čl. 161 odst. 3 tohoto nařízení.
54. Pro účely zařazování retailových expozic do stupně nebo seskupení v rámci úvěrového schvalovacího procesu v souladu s čl. 172 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 a také pro účely přezkumu těchto zařazení v souladu s čl. 173 odst. 2 daného nařízení by instituce měly zajistit, že každá expozice podle IRB bude mít institucí přiřazený rating pomocí modelu schváleného k použití u daného typu expozic. Tento model by měl odpovídat jednotlivému původnímu dlužníkovi nebo expozici v rámci příslušného ratingového systému, včetně expozic zajištěných osobním zajištěním úvěrového rizika, jak uvádí čl. 164 odst. 2 tohoto nařízení.
55. Model PD může obsahovat několik různých metod pro pořadí dlužníků nebo expozic a také různé kalibrační segmenty.

5.2 Vývoj modelu při odhadu PD

5.2.1 Požadavky na údaje specifické pro vývoj modelu

56. Pro účely vývoje modelu by měly instituce zajistit, že RDS obsahuje rizikové faktory pro vhodné časové body. Tyto časové body se mohou u různých rizikových faktorů lišit. Při výběru vhodných časových bodů by měly instituce zvážit dynamiku i četnost aktualizací rizikových faktorů během celého období, ve kterém byl dlužník v portfoliu, a v případě selhání po celý rok před selháním.

5.2.2 Rizikové faktory a ratingová kritéria

57. Při procesu výběru rizikových faktorů a ratingových kritérií by instituce měly zvážit širokou množinu informací významných pro daný typ expozic, na které se ratingový systém vztahuje. K potenciálním rizikovým faktorům analyzovaným institucemi by měly patřit zejména:
- (a) charakteristiky dlužníka, včetně sektoru a zeměpisné polohy u podniků;
  - (b) finanční informace, včetně účetních závěrek nebo výsledovek;

- (c) informace o trendech, včetně růstu nebo poklesu tržeb nebo ziskového rozpětí;
  - (d) informace o chování, včetně prodlení a využívání úvěrových příslibů.
58. Instituce by měly zajistit, že pro účely výběru rizikových faktorů a ratingových kritérií budou konzultováni odborníci na příslušné oblasti podnikání instituce, a to z hlediska ekonomické opodstatněnosti a přispění k rizikům u zvažovaných rizikových faktorů a ratingových kritérií.
59. Instituce by měly zajistit, že se snížení spolehlivosti informací v čase, například informací o charakteristice dlužníka získaných v době vzniku úvěru, vhodně zohlední v odhadu PD. Instituce by měly rovněž zajistit, že model odhadne vhodnou úroveň rizika z hlediska všech náležitých, aktuálně dostupných a nejaktuálnějších informací a že se použije přiměřená konzervativní přírážka, pokud kvůli nedostatku aktuálních informací existuje vyšší stupeň nejistoty. Model nebo proces zařazení by měly zejména poskytovat odpovídající a konzervativní úpravu v obou následujících situacích:
- (a) v souladu s čl. 24 odst. 1 písm. g) regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB v případě účetních závěrek starších než 24 měsíce, pokud jsou informace vycházející z těchto účetních závěrek významným rizikovým faktorem;
  - (b) v případě informací z úvěrových registrů, které jsou starší než 24 měsíce, jestliže jsou i nadále významné v daném časovém bodě, pokud jsou informace z úvěrových registrů významným rizikovým faktorem.
60. Instituce by měly při vývoji, kalibraci a aplikaci modelu využívat rizikové faktory a ratingová kritéria konzistentně, zejména pokud jde o zvažovaný časový horizont.
61. Pokud existuje výrazný podíl zákazníků využívajících více úvěrových transakcí stejného typu v rámci zvažovaného retailového ratingového systému, měly by instituce analyzovat úroveň rizika těchto zákazníků v porovnání se zákazníky majícími pouze jeden úvěr příslušného typu, a je-li to nezbytné, zohlednit rozdíl v úrovni rizika v modelu prostřednictvím vhodných rizikových faktorů.

5.2.3 Zacházení s ratingy třetích stran

62. Instituce by měly mít jasné zásady ohledně podmínek, za kterých může být rating třetí strany, která má smluvní nebo organizační vztah s dlužníkem instituce, zohledněn při posuzování rizika zvažovaného dlužníka. Tyto zásady by měly brát v úvahu následující možné způsoby, kterými se může zohlednit rating této třetí strany při posuzování rizika zvažovaného dlužníka:
- (a) rating této třetí strany se přenesení na příslušného dlužníka („přenos ratingu“), pokud neexistuje rozdíl v riziku mezi dlužníkem a související stranou kvůli existenci vhodné záruky, a rating třetí strany je udělen interně v souladu s ratingovým systémem, pro který obdržela instituce svolení v souladu s čl. 143 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013;

- (b) rating této třetí strany je zohledněn jako signál pro odchýlení od zařazení příslušného dlužníka do stupně nebo seskupení;
  - (c) rating této třetí strany slouží jako vstup do modelu PD a zohledňuje smluvní podporu související strany pro dlužníka.
63. Aby došlo k zahrnutí interních nebo externích ratingů třetí strany do modelu PD, měly by instituce dbát na vše níže uvedené:
- (a) aby rating třetí strany splňoval všechny požadavky na významné rizikové faktory stanovené v oddílu 5.2.2;
  - (b) aby se v modelu řádně zohlednily jiné významné rizikové charakteristiky dlužníka a transakce v souladu s čl. 170 odst. 1 písm. a) a čl. 170 odst. 3 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, a aby se vysokou váhou interních nebo externích ratingových informací nevnesla žádná podstatná zkreslení;
  - (c) aby neexistovalo žádné dvojí započítání vlivů jakýchkoliv vztahů k třetím stranám.
64. Přenos ratingu by neměl změnit zařazení expozic do kategorií expozic, ratingových systémů nebo modelů, ale měl by ovlivnit pouze zařazení do stupňů nebo seskupení. Přenosy ratingu by se měly nastavit takovým způsobem, aby se jakékoli změny ratingu třetí strany, který je podstatnou informací o dlužníkovi nebo expozici z hlediska čl. 173 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, zohlednily včas u všech ovlivněných ratingů.
65. Významnou smluvní podporu poskytovanou dlužníkem třetí straně je třeba vnímat jako omezení volné finanční síly dlužníka, který tuto podporu poskytuje, včetně síly plně splatit všechny závazky vůči instituci. To by se mělo zohlednit v ratingu podporujícího dlužníka.

5.2.4 Ratingová filozofie

66. Instituce by si měly zvolit vhodnou filozofii, ze které vychází zařazení dlužníků nebo expozic do stupňů nebo seskupení („ratingová filozofie“), přičemž zohlední všechny následující zásady:
- (a) Instituce by měly posoudit, zda je metoda použitá při kvantifikaci rizikového parametru přiměřená pro ratingovou filozofii, a pochopit charakteristiky a dynamiku zařazení dlužníků nebo expozic do stupňů nebo seskupení („udělování ratingu“) a odhadů rizikového parametru, které jsou výsledkem použité metody.
  - (b) Instituce by měly posoudit přiměřenost výsledných charakteristik a dynamik udělování ratingu a odhadů rizikového parametru, které jsou důsledkem použité metody, z hlediska jejich různého použití a měly by chápat jejich dopad na dynamiku a proměnlivost kapitálových požadavků instituce.
  - (c) Ratingová filozofie by se měla brát v úvahu pro účely zpětného testování. Filozofie citlivé na ekonomické podmínky mají tendenci odhadovat PD, která lépe předpovídají každoroční

poměry selhání. Na druhou stranu, filozofie méně citlivé na ekonomické podmínky mají tendenci odhadovat PD, která jsou bližší průměrné PD, v různých stavech ekonomiky, které se ale liší od pozorovaných poměrů selhání v letech, kdy je stav ekonomiky nad nebo pod průměrem. Odchylky mezi pozorovanými poměry selhání a dlouhodobým průměrným poměrem selhání příslušného stupně budou tedy pravděpodobněji u ratingových systémů méně citlivých na ekonomické podmínky. Migrace mezi stupni bude naopak pravděpodobněji u ratingových systémů, které jsou citlivější na ekonomické podmínky. Tyto modely by se měly zohlednit při posuzování výsledků zpětného testování a případně u srovnávací analýzy.

67. Instituce by měly uplatňovat zvolenou ratingovou filozofii konzistentně po celou dobu. Instituce by měly analyzovat vhodnost filozofie, ze které vychází zařazení dlužníků nebo expozic do stupňů nebo seskupení („ratingová filozofie“), přičemž zohlední vše níže uvedené:

- (a) forma rizikových faktorů;
- (b) migrace napříč stupni nebo seskupeními;
- (c) změny v ročních poměrech selhání u každého stupně nebo seskupení.

68. Pokud instituce využívají různé ratingové systémy charakterizované různými ratingovými filozofiemi, měly by využívat informace o udělování ratingu nebo odhadech rizikových parametrů s opatrností, zvláště pokud využívají ratingové informace nebo historické údaje o selhání získané od externích ratingových agentur. Pokud instituce využívají různé ratingové systémy s různými charakteristikami, jako jsou různé filozofie nebo různé úrovně objektivit, přesnosti, stability nebo obezřetnosti, měly by se ujistit, že ratingové systémy mají vhodnou úroveň konzistence a že dobře rozumí všem rozdílům mezi nimi. Toto porozumění by mělo instituci přinejmenším umožnit definování vhodného způsobu, jak zkombinovat nebo agregovat informace vytvořené různými ratingovými systémy, pokud je to nezbytné v souladu se zásadami instituce. Instituce by měly plně rozumět předpokladům a potenciálním nepřesnostem plynoucím z této kombinace nebo agregace.

5.2.5 Homogenita stupňů nebo seskupení dlužníků

69. Aby vyhověly požadavkům čl. 170 odst. 1 a čl. 170 odst. 3 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 a článku 38 regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB, měly by instituce kontrolovat homogenitu dlužníků nebo expozic zařazených do stejných stupňů nebo seskupení. Zejména stupně by se měly definovat takovým způsobem, aby měl každý dlužník v každém stupni nebo seskupení přiměřeně podobné riziko selhání a aby nedocházelo k významným překrytím rozložení rizika selhání mezi stupni nebo seskupeními.

5.3 Kalibrace PD

5.3.1 Požadavky na údaje pro výpočet pozorovaných poměrů selhání

70. Pro účely výpočtu jednoletého poměru selhání definovaného v bodě 78 čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 by instituce měly zajistit úplnost kvantitativních a kvalitativních údajů a jiných informací ve vztahu ke jmenovateli a čitateli, které se uvádějí v odstavcích 73 a 74 a které se používají pro výpočet pozorovaného průměru poměru selhání. Instituce by zejména měly zajistit, aby byly řádně uchovávané a dostupné alespoň následující údaje pro příslušné sledované období uvedené v odstavcích 82 až 83:
- (a) kritéria pro identifikaci příslušného typu expozic, na které se vztahuje zvažovaný model PD;
  - (b) kritéria pro identifikaci kalibračních segmentů;
  - (c) rizikové faktory používané pro diferenciaci rizik; pokud byl do modelu, pro který nejsou k dispozici žádné historické údaje, nově zahrnut příslušný rizikový faktor, měly by instituce vynaložit úsilí, aby minimalizovaly chybějící údaje k rizikovým faktorům v průběhu času, jak uvádí odstavec 51a), a uplatnit vhodnou úpravu a konzervativní přirážku v souladu s oddílem 4.4;
  - (d) všechna identifikační čísla dlužníků a expozic významných pro výpočet poměru selhání, s přihlédnutím k situacím, kdy se identifikační číslo změnilo v čase, včetně změn v důsledku restrukturalizace expozic.
71. Vyloučení pozorování z výpočtu jednoletého poměru selhání by se mělo použít pouze v následujících dvou situacích:
- (a) do čitatele jednoletého poměru selhání by neměli být zařazeni dlužníci nesprávně zařazení do souboru údajů selhání, protože u nich nedochází k selhání ve smyslu definice selhání podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013, jak dále uvádějí obecné pokyny o používání definice selhání dlužníka podle tohoto článku;
  - (b) z čitatele i jmenovatele jednoletého poměru selhání by měli být vyloučeni dlužníci špatně přiřazení do zvažovaného ratingového modelu, navzdory tomu, že nespádají do rozsahu použití daného ratingového modelu.
72. Instituce by měly s ohledem na výpočet jednoletého poměru selhání zdokumentovat veškeré čištění údajů v souladu s čl. 32 odst. 3 písm. b) regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB, a zejména:
- (a) u jiných než retailových modelů PD seznam všech sledování v rámci souboru údajů, která byla vyloučena podle článku 71, s individuálním odůvodněním;
  - (b) u retailových modelů PD informace k důvodům a počtu vyloučení pozorování provedených v souladu s odstavcem 71.

5.3.2 Výpočet jednoletých poměrů selhání

73. Pro účely výpočtu jednoletého poměru selhání uvedeného v bodě 78 čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 by instituce měly zajistit obojí, co je níže uvedeno:
- (a) aby jmenovatel obsahoval počet dlužníků, kteří nejsou v selhání u jakéhokoliv s úvěrového závazku pozorovaného na začátku jednoletého sledovaného období, přičemž v tomto kontextu se úvěrový závazek týká obojího, co je níže uvedeno:
    - (i) jakékoli rozvahové položky, včetně jakékoli částky jistiny, úroku a poplatků;
    - (ii) jakékoli podrozvahové položky, včetně záruk vystavených institucí jako ručitelem;
  - (b) aby čítec obsahoval všechny dlužníky zvažované ve jmenovateli, u kterých se vyskytla alespoň jedna událost selhání během jednoletého sledovaného období.
74. Při zařazování dlužníků a expozic do stupňů a seskupení pro účely výpočtu jednoletého poměru selhání by instituce měly brát v úvahu odchylku od automatického přiřazení, ale v jejich zařazení by se neměly zohlednit žádné substituční účinky vlivem snižování úvěrového rizika, ani žádné následné konzervativní úpravy zavedené v souladu s oddílem 8.1. Pokud se jednoletý poměr selhání vypočítává podle ratingového stupně nebo seskupení, jmenovatel by měl uvádět všechny dlužníky zařazené do ratingového stupně nebo seskupení na začátku sledovaného období. Pokud se jednoletý poměr selhání vypočítává na úrovni portfolia, jmenovatel by měl uvádět všechny dlužníky zařazené do příslušného kalibračního segmentu na začátku sledovaného období.
75. Instituce by měly vypočítat jednoletý poměr selhání rovněž pro podskupinu dlužníků s jakýmkoli úvěrovým závazkem, kteří neměli rating na začátku příslušného sledovaného období, ale kteří spadali do rozsahu použití zvažovaného modelu („postrádající rating“), a to i když byli tito dlužníci zařazení do ratingového stupně nebo seskupení konzervativním způsobem pro účely výpočtu kapitálových požadavků instituce. Dlužníci, jejichž rating je založen na chybějících nebo částečně chybějících informacích, nebo v případě, že je rating zastaralý, ale instituce jej i nadále považuje za platný, by neměli být považováni za dlužníky postrádající rating.
76. Pro účely odstavců 73 až 75 musí být dlužník zařazen do jmenovatele, případně do čítele také v případě migrace do jiného ratingového stupně, seskupení nebo ratingového modelu, ratingového systému nebo přístupu k výpočtu kapitálových požadavků ve sledovaném období, nebo pokud byly příslušné úvěrové závazky během sledovaného období prodány, odepsány, splaceny nebo jinak uzavřeny. Instituce by měly analyzovat, zda tyto migrace nebo prodej úvěrových závazků zkreslují poměr selhání, a pokud ano, měly by to zohlednit ve vhodné úpravě a zvážit příslušnou konzervativní přírážku.

77. Instituce by v každém případě měly zajistit, aby byl každý dlužník v selhání započítán do čitatele a jmenovatele při výpočtu jednoletého poměru selhání pouze jednou, a to i když byl dlužník v selhání během příslušného jednoletého období více než jednou.
78. Aby instituce vybraly vhodný postup výpočtu, jak vyžaduje odstavec 80, měly by vyhodnocovat pozorované jednoleté poměry selhání v historickém sledovaném období alespoň jednou za čtvrtletí.

5.3.3 Výpočet pozorovaného průměrného poměru selhání

79. Pozorovaný průměr jednoletých poměrů selhání („pozorovaný průměrný poměr selhání“) by se měl vypočítat pro každý ratingový stupeň nebo seskupení a dále pro typ expozic zahrnutých do příslušného modelu PD i pro jakýkoli příslušný kalibrační segment.
80. Instituce by si měly zvolit vhodný přístup, přičemž se budou rozhodovat mezi přístupem založeným na překrývajících se jednoletých časových oknech a přístupem založeným na nepřekrývajících se jednoletých časových oknech, aby vypočítaly pozorovaný průměrný poměr selhání na základě zdokumentované analýzy. Tato analýza by měla obsahovat přinejmenším:
- (a) analýzu možného zkreslení vlivem poměru krátkodobých a ukončených smluv, které nemohou být pozorovány během příslušných jednoletých období;
  - (b) analýzu možného zkreslení vlivem zvolených konkrétních termínů výpočtu;
  - (c) u institucí využívajících překrývající se jednoletá časová okna analýzu potenciálně významného zkreslení vlivem implicitního převážení překrývajícího se časového období;
  - (d) analýzu potenciálně významného zkreslení vlivem sezónního účinku ve vztahu k vybraným termínům výpočtu.
81. Pro účely odstavců 79 a 80 by instituce měly vypočítat pozorované průměrné poměry selhání jako aritmetický průměr všech jednoletých poměrů selhání vypočítaných v souladu s odstavci 73 až 76. V případě modelů PD u kategorie retailových expozic mohou instituce vypočítat pozorovaný průměrný poměr selhání jako vážený průměr jednoletých poměrů selhání, pokud instituce nepřikládá stejný význam historickým údajům, protože novější údaje lépe předpovídají ztráty v souladu s čl. 180 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013.

5.3.4 Dlouhodobý průměrný poměr selhání

82. Pro účely stanovení historického sledovaného období uvedeného v čl. 180 odst. 1 písm. h) a čl. 180 odst. 2 písm. e) nařízení (EU) č. 575/2013 by se měla za příslušná považovat dodatečná pozorování do posledních 5 let, a to v době kalibrace modelu, pokud jsou tato pozorování vyžadována, aby historické sledované období zohledňovalo pravděpodobné rozmezí proměnlivosti poměrů selhání daného typu expozic, jak uvádí čl. 49 odst. 3 regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB.

83. Pro účely posouzení reprezentativnosti historického sledovaného období uvedeného v odstavci 82 by pro pravděpodobné rozmezí proměnlivosti jednoletých poměrů selhání instituce měly posoudit, zda historické sledované období obsahuje reprezentativní mix příznivých a nepříznivých let, a měly by vzít v úvahu vše níže uvedené:

- (a) proměnlivost všech pozorovaných jednoletých poměrů selhání;
- (b) existenci, absenci nebo prevalenci jednoletých poměrů selhání ve vztahu k nepříznivým rokům vyjádřeným hospodářskými ukazateli, které náležejí pro zvažovaný typ expozic v daném historickém sledovaném období;
- (c) významné změny v hospodářském, právním nebo obchodním prostředí v daném historickém sledovaném období.

84. Pokud historické sledované období uvedené v odstavci 82 reprezentuje pravděpodobné rozmezí proměnlivosti poměrů selhání, dlouhodobý průměrný poměr selhání by se měl vypočítat jako pozorovaný průměr jednoletých poměrů selhání v daném období.

85. Pokud historické sledované období uvedené v odstavci 82 nereprezentuje pravděpodobné rozmezí proměnlivosti poměrů selhání, které je uvedené v čl. 49 odst. 4 regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB, měly by instituce uplatnit následující:

- (a) pokud v historickém sledovaném období nejsou zahrnuty žádné nepříznivé roky nebo jich není dostatek, průměr pozorovaných jednoletých poměrů selhání by se měl upravit tak, aby odhadoval dlouhodobý průměrný poměr selhání;
- (b) pokud jsou nepříznivé roky v historickém sledovaném období zastoupeny nadměrně, průměr pozorovaných jednoletých průměrných poměrů selhání lze upravit tak, aby odhadoval dlouhodobý průměrný poměr selhání, pokud existuje významná korelace mezi hospodářskými ukazateli uvedenými v odstavci 83(b) a dostupnými jednoletými poměry selhání.

Instituce by měly zajistit, že bude v důsledku úprav uvedených v bodech a) a b) upravený dlouhodobý průměrný poměr selhání zohledňovat pravděpodobné rozmezí proměnlivosti poměrů selhání.

86. Ve výjimečném případě, kdy je vlivem úpravy provedené v souladu s odstavcem 85 dlouhodobý průměrný poměr selhání nižší než průměr všech pozorovaných jednoletých poměrů selhání, by instituce měly porovnat upravené dlouhodobé průměrné poměry selhání s vyšší z následujících hodnot:

- (a) pozorovaným průměrem jednoletých poměrů selhání za posledních 5 let;
- (b) sledovaným průměrem všech dostupných jednoletých poměrů selhání.

Instituce by měly odůvodnit směr a rozsah úpravy, včetně přiměřenosti zvažované konzervativní přírážky, v souladu s požadavkem čl. 49 odst. 4 písm. b) regulačních technických

norem o metodice hodnocení podle IRB a oddílu 4.4. Pokud je dále upravený dlouhodobý průměrný poměr selhání nižší než vyšší z obou hodnot uvedených v bodech a) a b), měly by konkrétně odůvodnit, proč nejsou tyto dvě hodnoty vhodné.

5.3.5 Kalibrace dlouhodobého průměrného poměru selhání

87. Instituce by měly mít zavedeny vhodné a dobře definované procesy pro zajištění vhodné kalibrace tím, že do svého kalibračního procesu zahrnou vše níže uvedené:

- (a) kvantitativní kalibrační testy podle ratingového stupně nebo seskupení;
- (b) kvantitativní kalibrační testy na úrovni kalibračního segmentu;
- (c) doplňkové kvalitativní analýzy, jako jsou odborné posudky k profilu výsledného rozdělení dlužníků, minimálním počtům dlužníků na stupeň a vyloučení nadměrné koncentrace v některých stupních nebo seskupeních.

88. Instituce by měly uchovat a popsat v dokumentaci modelu PD kalibrační vzorek související s každým kalibračním segmentem. Aby se zajistil soulad s čl. 180 odst. 1 písm. a) nebo čl. 180 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, měly by instituce nalézt vhodnou rovnováhu mezi srovnatelností kalibračního vzorku s aplikačním portfoliem z hlediska charakteristiky dlužníků a transakcí a jeho reprezentativnosti pro pravděpodobné rozmezí proměnlivosti poměrů selhání, jak uvádí oddíl 5.3.4.

89. Instituce by měly provést kalibraci po zohlednění všech odchylek od automatického zařazení použitých při zařazování dlužníků do stupňů nebo seskupení a před použitím konzervativní přírážky nebo limitů pro odhady PD, jak uvádí čl. 160 odst. 1 a čl. 163 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013. Pokud se v čase změnila metoda pořadí nebo zásady odchýlení, instituce by měly analyzovat vlivy těchto změn na četnost a rozsah odchýlení a vhodným způsobem je zohlednit.

90. Proces seskupování podle pořadí setříděných dlužníků nebo expozic do stupňů nebo seskupení, zejména pokud instituce provádějí toto seskupování pomocí identifikace intervalů hodnot skóre zohledňujících předdefinovanou úroveň PD, která je přiřazena stupni rámcové stupnice, je možné provést během kalibrace.

91. Instituce by měly vzít v úvahu dostupnost údajů, strukturu modelu a portfolia i obchodní požadavky a měly by zvolit vhodnou metodu provedení kalibrace v souladu s následujícími zásadami:

- (a) Instituce si mohou vybrat jeden z následujících typů kalibrace:
  - (i) kalibraci podle čl. 180 odst. 1 písm. a) nebo čl. 180 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013;

- (ii) kalibraci podle čl. 169 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 v kombinaci s čl. 180 odst. 1 písm. a) nebo čl. 180 odst. 2 písm. a) tohoto nařízení, pokud se použije spojitá ratingová stupnice;
- (b) u expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a u akciových expozic, u nichž instituce využívá přístup PD/LGD stanovený v čl. 155 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, si instituce mohou zvolit jeden z následujících typů kalibrace:
- (i) kalibraci na základě mapování na ratingovou stupnici používanou externí ratingovou agenturou (ECAI) nebo podobnou organizací v souladu s čl. 180 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013;
  - (ii) pro statistický model předpovídající selhání v souladu s oddílem 4 regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB, kdy se PD odhadují jako prostý průměr odhadů pravděpodobnosti selhání u jednotlivých dlužníků v daném ratingovém stupni nebo seskupení v souladu s čl. 180 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013, kalibraci na úrovni vhodných kalibračních segmentů příslušných odhadů pravděpodobnosti selhání;
- (c) u retailových expozic si instituce mohou zvolit kalibraci na základě celkových ztrát a LGD v souladu s čl. 180 odst. 2 písm. b) a čl. 180 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013;
- (d) u podnikových pohledávek nabytých za úplatu si instituce mohou zvolit kalibraci na základě očekávaných ztrát a LGD v souladu s čl. 180 odst. 1 písm. b) a čl. 180 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013.
92. Pro účely stanovení odhadů PD uvedených v odstavci 91 by kalibrace měla zohlednit buď:
- (a) dlouhodobý průměr poměrů selhání na úrovni stupně nebo seskupení, přičemž v tomto případě by instituce měly zajistit dodatečné kalibrační testy na úrovni příslušného kalibračního segmentu; nebo
  - (b) dlouhodobý průměr poměrů selhání na úrovni kalibračního segmentu, přičemž v tomto případě by instituce měly zajistit dodatečné kalibrační testy na úrovni příslušných stupňů nebo seskupení, nebo pokud používají přímé odhady PD v souladu s čl. 169 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, na úrovni, která je vhodná pro použití pravděpodobnostního modelu.
93. Bez ohledu na to, který z přístupů uvedených v odstavci 92 si instituce vyberou, by měly posoudit potenciální vliv zvolené kalibrační metody na chování odhadů PD v čase.
94. Pro účely stanovení odhadů PD na základě mapování na externí ratingovou stupnici, jak uvádí odstavec 91(b) ((i)), by instituce měly zakládat poměry selhání pozorované pro stupně stanovené externí organizací na časové řadě reprezentativní pro pravděpodobné rozmezí proměnlivosti poměrů selhání pro stupně a seskupení v daném portfoliu.

95. Pokud instituce odvozují odhady PD z odhadů ztrát a LGD v souladu s čl. 161 odst. 2 a čl. 180 odst. 2 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013, měly by použít RDS, které obsahují realizované ztráty, na všechna selhání identifikovaná během historického sledovaného období specifikovaného v souladu s oddílem 6.3.2.1 a na významné faktory ztráty.
96. Aby využily přímé odhady PD pro výpočet kapitálových požadavků instituce v souladu s čl. 169 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, měly by instituce prokázat, že teoretické předpoklady pravděpodobnostního modelu, ze kterých vychází metodika odhadu, jsou v praxi splněny v dostatečné míře a že je zachován dlouhodobý průměrný poměr selhání. Měly by být splněny zejména všechny požadavky na údaje a reprezentativnost, včetně požadavků v čl. 174 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013, a měla by se použít definice selhání v souladu s článkem 178 nařízení (EU) č. 575/2013. Za žádných okolností by se nemělo přistupovat k použití spojitých PD ani jiného vyhlazení poměrů selhání, aby se překonal nedostatek údajů, nízká rozlišovací schopnost nebo jiné nedostatky v udělování ratingu nebo procesu odhadování PD, nebo aby se snížily kapitálové požadavky instituce.
97. Instituce mohou rozdělit expozice, na které se vztahuje stejný model PD, do libovolného potřebného počtu různých kalibračních segmentů, pokud jedna nebo více podskupin těchto expozic nese významně odlišnou úroveň rizika. Pro tento účel by měly instituce použít významné segmentační faktory a měly by odůvodnit a zdokumentovat použití a rozsah kalibračních segmentů.
98. Pokud se používají metody bodového ohodnocení, instituce by měly zajistit, že:
- (a) pokud dojde ke změně v použité metodě bodového ohodnocení, instituce zváží, zda je nutné přepočítávat skóre dlužníků nebo expozic na základě původního souboru údajů místo použití skóre, která byla vypočítána na základě předchozích verzí této metody bodového ohodnocení, a pokud není takový přepočet možný, že instituce posoudí potenciální vlivy a zohlední tyto vlivy prostřednictvím vhodného zvýšení konzervativní přírážky u svých odhadů PD;
  - (b) pokud se použije čl. 180 odst. 1 písm. g) nařízení (EU) č. 575/2013, odhady PD, které byly odvozeny jako prostý průměr jednotlivých odhadů PD, budou přiměřené pro příslušné stupně tím, že použijí u těchto odhadů na úrovni stupně kalibrační testy na základě jednoletých poměrů selhání reprezentativních pro pravděpodobné rozmezí proměnlivosti poměrů selhání.
99. Kalibrace by neměla ovlivnit pořadí dlužníků nebo expozic v rámci kalibračního segmentu jinak než v rámci každého stupně nebo seskupení.

6 Odhad LGD

6.1 Specifické požadavky týkající se odhadu LGD

6.1.1 Metodiky odhadu LGD

100. Instituce, které získaly souhlas s použitím vlastních odhadů LGD v souladu s čl. 143 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, by měly přiřadit odhad LGD každé expozici, která není v selhání, a odhad LGD in-default a EL_{BE} každé expozici v selhání v rozsahu použití ratingového systému, na který se tento souhlas vztahuje v souladu s články 172 a 173 nařízení (EU) č. 575/2013. Instituce by měly odhadnout LGD pro všechny stupně transakcí v rámci jasně odlišené ratingové stupnice nebo pro všechna seskupení, která jsou zahrnuta do ratingového systému. Pro účely odhadu LGD by instituce měly zacházet s každou transakcí v selhání jako s jasně odlišným pozorovaným selháním, pokud nebylo u jednotlivé transakce zjištěno více než jedno nezávislé selhání, které nevyhovuje podmínkám odstavce 101.
101. Pro účely odhadu LGD, pokud jde o selhání zjištěná u jedné transakce, kdy je doba, která uplyne mezi okamžikem návratu expozice do stavu bez selhání a následné klasifikace jako v selhání, kratší než devět měsíců, by instituce měly s touto expozicí zacházet jako s expozicí trvale v selhání od prvního okamžiku, kdy k selhání došlo. Instituce mohou pro účely zvažování dvou po sobě jdoucích selhání jako jediného selhání v odhadu LGD stanovit lhůtu delší než devět měsíců, pokud je to přiměřené pro specifický typ expozic a zohledňuje to ekonomický smysl podobného selhání.
102. Instituce by měly odhadnout své vlastní LGD na základě vlastních zkušeností se ztrátami a s vymáháním zohledněnými v historických údajích o expozicích v selhání. Instituce mohou doplnit své vlastní historické údaje o expozicích v selhání externími údaji. Instituce by zejména neměly odvozovat své odhady LGD pouze z tržní ceny finančních nástrojů, včetně například obchodovatelných půjček, dluhopisů nebo nástrojů úvěrového selhání, ale mohou tyto informace využít k doplnění svých vlastních historických údajů.
103. Pokud v případě retailových expozic a podnikových pohledávek nabytých za úplaty odvozují instituce odhady LGD z realizovaných ztrát a vhodných odhadů PD v souladu s čl. 161 odst. 2 a čl. 181 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, měly by zajistit, že:
- (a) proces pro odhad celkových ztrát vyhovuje požadavkům článku 179 nařízení (EU) č. 575/2013 a výsledek je v souladu s koncepcí LGD stanovenou v čl. 181 odst. 1 písm. a) tohoto nařízení i s požadavky uvedenými v kapitole 6, zejména s koncepcí ekonomické ztráty uvedenou v oddíle 6.3.1;
  - (b) proces pro odhad PD vyhovuje požadavkům článků 179 a 180 nařízení (EU) č. 575/2013 i požadavkům uvedeným v kapitole 5.

104. Model LGD může obsahovat několik různých metod, zejména vzhledem k různým typům kolaterálu, které se kombinují za účelem získání LGD pro danou transakci.
105. Instituce by měly být schopné prokázat, že metody, které si zvolí pro účely odhadu LGD, jsou vhodné pro jejich činnosti a typ expozic, na které se vztahují odhady, a měly by být schopné odůvodnit teoretické předpoklady, ze kterých tyto metody vycházejí. Metody použité při odhadu LGD by měly být zejména konzistentní se zásadami v oblasti inkasa a vymáhání přijatými institucí a měly by brát v úvahu možné scénáře vymáhání i potenciální rozdíly v právním prostředí v příslušných jurisdikcích.
106. Metody použité institucí při odhadu LGD, předpoklady, ze kterých tyto metody vycházejí, zohlednění jakéhokoli vlivu poklesu provedené institucí, délka použité řady údajů, konzervativní přírážka, expertní posouzení, případně výběr rizikových faktorů, by měly být přiměřené pro typ expozic, na který se uplatňují.

6.1.2 Požadavky na údaje pro odhad LGD

107. Pro účely odhadu LGD by instituce měly použít RDS zahrnující všechny následující položky:
- (a) všechna selhání identifikovaná během historického sledovaného období stanovená v souladu s oddílem 6.3.2.1;
  - (b) všechny údaje nezbytné pro výpočet realizovaných LGD v souladu s oddílem 6.3.1;
  - (c) významné faktory, které lze využít při smysluplném seskupování expozic v selhání, a významné faktory ztráty, včetně jejich hodnot v okamžiku selhání a během alespoň jednoho roku před selháním, jsou-li k dispozici.
108. Instituce by měly zahrnout do RDS informace o výsledcích procesů vymáhání, včetně zpětně získaných částek a nákladů souvisejících s každou jednotlivou expozicí v selhání. Za tímto účelem by instituce měly zahrnout:
- (a) informace o výsledcích neúplných procesů vymáhání až do referenčního data pro odhad LGD;
  - (b) informace o výsledcích procesů vymáhání na úrovni portfolia, pokud je taková agregace informací odůvodněná, a zejména v případě nepřímých nákladů a prodeje portfolia úvěrových závazků;
  - (c) informace o externích nebo seskupených údajích použitých při odhadu LGD.
109. RDS by měly obsahovat alespoň tyto informace:
- (a) rizikové charakteristiky vztahující se k dlužníkovi, transakci a instituci a také externí faktory uvedené v odstavci 121, které jsou potenciálními rizikovými faktory v příslušných referenčních datech uvedených v odstavci 122;

- (b) okamžik (datum) selhání;
- (c) všechny spouštěcí mechanismy selhání, které se vyskytly, včetně událostí po splatnosti a událostí nepravděpodobnosti splácení, a to i po identifikaci selhání; v případě expozic, které podléhají nucené restrukturalizaci, částku, o kterou se zmenšil finanční závazek, vypočítanou v souladu s obecnými pokyny orgánu EBA o používání definice selhání;
- (d) zbývající částku expozice v okamžiku selhání včetně jistiny, úroku a poplatků;
- (e) částky a načasování dodatečného čerpání po selhání;
- (f) odepsané částky a jejich načasování;
- (g) hodnoty kolaterálů souvisejících s expozicí, případně typ ohodnocení (například tržní hodnota nebo zástavní hodnota nemovitosti definovaná v bodech 74 a 76 čl. 4 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013), datum ohodnocení, příznak toho, zda byl kolaterál prodán, a prodejní cenu;
- (h) informace o každé závislosti mezi rizikem dlužníka a rizikem kolaterálu nebo poskytovatele kolaterálu;
- (i) typy, částky a splatnost osobního zajištění úvěrového rizika, včetně specifikace a kvality úvěru poskytovatele zajištění;
- (j) částky, načasování a zdroje zpětně získaných částek;
- (k) částky, načasování a zdroje přímých nákladů souvisejících s procesy vymáhání;
- (l) jasnou identifikaci typu ukončení procesu vymáhání;
- (m) v příslušných případech nesoulad měn mezi dvěma nebo více následujícími prvky: měnovou jednotkou používanou institucí pro účetní závěrky, podkladovým závazkem, všemi majetkovými a osobními zajištěními úvěru a jakýmkoli hotovostními toky z likvidace aktiv dlužníka;
- (n) výši realizované ztráty.

110. V souladu s čl. 229 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 mohou instituce použít různé metody pro hodnocení kolaterálu ve formě nemovitého majetku, včetně zejména tržní hodnoty nebo zástavní hodnoty nemovitosti ve smyslu čl. 4 odst. 1 bodů 74 a 76 daného nařízení. Jestliže instituce používají různé metody oceňování, pokud jde o nemovitosti, které zajišťují expozice zařazené do rozsahu použití konkrétního ratingového systému, měly by shromáždit a uchovat v RDS informace o typu ocenění a měly by tyto informace používat konzistentně u odhadu LGD a při používání odhadů LGD.

111. Pokud instituce odvozují odhady LGD z realizovaných ztrát a z vhodných odhadů PD v souladu s čl. 161 odst. 2 a čl. 181 odst. 2 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, měly by použít RDS, která obsahuje realizované ztráty u všech selhání identifikovaných během historického sledovaného období stanového v souladu s oddílem 6.3.2.1 a významné faktory ztráty.
112. Pokud se shromažďují a uchovávají agregované informace, měly by instituce vytvořit vhodnou metodiku pro přiřazování zpětně získaných částek a nákladů k jednotlivým expozicím v selhání a měly by tuto metodiku používat konzistentně u všech expozic a v průběhu času. V každém případě by instituce měly prokázat, že je proces přiřazování zpětně získaných částek a nákladů účinný a že nevede ke zkreslení odhadů LGD.
113. Instituce by měly prokázat, že shromažďují a uchovávají v databázích všechny informace vyžadované pro výpočet přímých a nepřímých nákladů. Všechny podstatné nepřímé náklady by měly být přiřazeny k příslušným expozicím. Tento proces přiřazování nákladů by měl vycházet ze stejných principů a technik, které instituce používají ve svých vlastních systémech nákladového účetnictví. Pro účely přiřazování nepřímých nákladů mohou instituce využít metody založené na vážených průměrech expozic, nebo statistické metody založené na reprezentativním vzorku v rámci populace dlužníků nebo transakcí v selhání.
114. Instituce by měly podniknout přiměřené kroky k rozlišení zdrojů peněžních toků a jejich odpovídajícímu přiřazení ke specifickému kolaterálu nebo osobnímu zajištění úvěru, které byly realizovány. Pokud nelze zdroj peněžních toků identifikovat, instituce by měly stanovit jasné zásady v oblasti zacházení s těmito peněžními toky, které pocházejí z vymáhání, a jejich přiřazování, které by neměly vést ke zkreslení při odhadu LGD.

6.1.3 Zpětně získané částky z kolaterálů

115. Instituce by měly rozlišovat zpětně získané částky jako částky, které plynou z kolaterálů, ve všech následujících situacích:
- (a) kolaterál je prodán dlužníkem a získaná cena byla použita k pokrytí částí nebo celé nesplacené částky úvěrového závazku v selhání;
  - (b) kolaterál je převzat do vlastnictví nebo prodán institucí, mateřským podnikem nebo některou z dceřiných společností jménem instituce;
  - (c) kolaterál je prodán ve veřejné aukci nemovitosti z rozhodnutí soudu nebo v podobném postupu v souladu s platným právním rámcem;
  - (d) úvěrový závazek je prodán společně s kolaterálem a prodejní cena úvěrového závazku zahrnovala stávající kolaterál;
  - (e) v případě leasingu je institucí prodán předmět leasingu;
  - (f) kolaterál je realizován některou jinou metodou, která je způsobilá podle právního rámce příslušné země.

116. Pro účely bodu (b) odstavce 115 by instituce měly určit hodnotu převzetí do vlastnictví jako hodnotu, o kterou se snížil úvěrový závazek dlužníka v důsledku převzetí kolaterálu do vlastnictví a se kterou byl převzatý kolaterál zanesen jako aktivum v rozvaze instituce. Pokud se tyto hodnoty liší, instituce by jako hodnotu převzetí měly zvažovat nižší z obou hodnot. Hodnota převzetí by se měla považovat za hodnotu zpětně získané částky k datu převzetí a měla by být zařazena do výpočtu ekonomické ztráty a realizované LGD v souladu s oddílem 6.3.1.
117. Instituce by měly zvážit, zda hodnota převzetí přiměřeně zohledňuje hodnotu převzatého kolaterálu, v souladu se zavedenými interními požadavky na řízení kolaterálu, právní jistotu a řízení rizik. Pokud převzatý kolaterál splňuje kritéria pro vysoce kvalitní likvidní aktiva na úrovni 1 ve smyslu článku 10 nařízení Komise (EU) v přenesené pravomoci 2015/61, mohou instituce přímo zohlednit jako realizovanou zpětně získanou částku tržní hodnotu kolaterálu v době převzetí. Ve všech ostatních případech by měly instituce použít vhodnou srážku u hodnoty převzetí a zahrnout do výpočtu ekonomické ztráty zpětně získanou částku ve výši hodnoty převzetí po uplatnění vhodné srážky. Instituce by měly odhadnout tuto srážku s ohledem na všechny následující podmínky:
- (a) srážka by měla zohledňovat možné chyby v ocenění kolaterálu v okamžiku převzetí, přičemž se vezme v úvahu typ ocenění dostupný v okamžiku převzetí, datum, kdy k němu došlo, a likvidita trhu pro tento typ aktiva;
  - (b) srážka by se měla odhadnout s předpokladem, že má instituce v úmyslu prodat převzatý kolaterál nezávislé třetí straně, a měla by zohledňovat potenciální cenu, které by se dalo u takového prodeje dosáhnout, náklady na prodej a účinky poskytnutých slev za období od prodeje do okamžiku převzetí, přičemž se zohlední likvidita trhu pro tento typ aktiv;
  - (c) pokud jsou k dispozici pozorování týkající se převzetí a následného prodeje podobných typů kolaterálů, odhad srážky by měl vycházet z těchto pozorování a měl by se pravidelně zpětně testovat; za tímto účelem by instituce měly zohlednit vše níže uvedené:
    - (i) rozdíl mezi hodnotou převzetí a prodejní cenou, zejména pokud nedošlo k žádným významným změnám na trhu a v ekonomických podmínkách mezi okamžikem převzetí a okamžikem prodeje;
    - (ii) jakýkoli výnos a náklady v souvislosti s aktivem, které byly sledovány mezi datem převzetí a okamžikem prodeje;
    - (iii) účinky poskytnutých slev;
    - (iv) zda instituce převzala kolaterál se záměrem okamžitého prodeje nebo zda byla přijata jiná strategie;

- (d) pokud nejsou historická pozorování týkající se převzetí a následných prodejů podobných typů kolaterálů k dispozici, měl by odhad srážky vycházet z posouzení jednotlivých případů, včetně analýzy aktuálních tržních a ekonomických podmínek;
  - (e) čím méně údajů má instituce k předchozím převzetím a čím méně likvidní je trh pro daný typ aktiv, tím je s výslednými odhady spojena větší nejistota, která by se měla přiměřeně zohlednit v rezervě z důvodu obezřetnosti v souladu s oddílem 4.4.3.
118. V každém případě by se mělo převzetí kolaterálu uznat v okamžiku převzetí a nemělo by bránit instituci v uzavření procesu vymáhání v souladu s odstavcem 155.
119. Každý prodej úvěrových závazků v souladu s bodem (d) odstavce 115 by se měl zahrnout do odhadu LGD způsobem vhodným pro metodiku odhadu LGD, přičemž se zohlední všechny následující podmínky:
- (a) pokud instituce pravidelně prodávají úvěrové závazky v rámci svých procesů vymáhání, měly by vhodným způsobem zohlednit pozorování v souvislosti s úvěrovými závazky podléhajícími prodeji v procesu vývoje modelu;
  - (b) pokud instituce pravidelně neprodávají úvěrové závazky v rámci svých procesů vymáhání a přiřazování části ceny ve vztahu ke kolaterálům je příliš zatěžující nebo příliš nespolehlivé, mohou se rozhodnout, že tato pozorování do procesu vývoje modelu nezahrnou;
  - (c) instituce by neměly zacházet se zpětně získanými částkami z prodeje zajištěných úvěrových závazků jako se zpětně získanými částkami realizovanými bez použití kolaterálů, pokud nemohou prokázat, že jsou zpětně získané částky v souvislosti s těmito kolaterály nepodstatné;
  - (d) instituce by v každém případě měly do výpočtu dlouhodobé průměrné LGD zahrnout všechna pozorování, včetně prodejů úvěrových závazků.
120. V souladu s bodem (f) odstavce 115 mohou instituce stanovit a rozlišovat všechny další formy realizování kolaterálů přiměřené pro typy kolaterálů používané institucí, které jsou způsobilé podle platného právního rámce. Pokud rozlišují tyto jiné formy realizování kolaterálu, měly by instituce vzít v úvahu fakt, že kolaterál může mít různé formy a že se ke stejnému aktivu mohou vztahovat různé formy kolaterálů. Pokud se různé formy kolaterálu vztahují ke stejnému aktivu, ale realizace jednoho z kolaterálů nesnižuje hodnotu druhého, měly by je instituce považovat při procesu odhadu LGD za samostatné kolaterály. Instituce by zejména měly samostatně rozlišovat formu kolaterálu, která dává právo na převzetí nebo prodej aktiva (například zástavní právo k nemovitosti), a formu kolaterálu, která dává právo inkasovat peněžní toky generované tímto aktivem (například postoupení nájmu nebo poplatků).

6.2 Vývoj modelu při odhadu LGD

6.2.1 Rizikové faktory

121. Instituce by měly identifikovat a analyzovat potenciální rizikové faktory, které odpovídají jejich konkrétním okolnostem a konkrétním charakteristikám typu expozic, na který se vztahuje ratingový systém. K potenciálním rizikovým faktorům analyzovaným institucemi by měly patřit zejména:

- (a) rizikové charakteristiky ve vztahu k transakcím, jako jsou typ produktu, typ kolaterálu, zeměpisná poloha kolaterálu, osobní zajištění kolaterálu, pořadí uspokojení, poměr úvěru k hodnotě nemovitosti (LTV), velikost expozice, sezónnost a postupy vymáhání;
- (b) rizikové charakteristiky ve vztahu k dlužníkovi, jako jsou případně velikost, struktura kapitálu, zeměpisný region, průmyslové odvětví a oblast podnikání;
- (c) faktory ve vztahu k instituci, jako jsou vnitřní organizace a vnitřní řízení, významné události jako fúze a existence specifických subjektů v rámci skupiny vyhrazených pro vymáhání pohledávek;
- (d) externí faktory, jako jsou úrokové sazby, právní rámec a jiné faktory ovlivňující očekávanou délku procesu vymáhání.

122. Instituce by měly analyzovat rizikové faktory nejen pro okamžik selhání, ale nejméně pro dobu jednoho roku před selháním. Instituce by měly použít referenční datum pro rizikový faktor, který je charakteristický pro realizaci rizikového faktoru po dobu jednoho roku před selháním. Při volbě vhodného referenčního data pro rizikový faktor by instituce měly zohlednit jeho proměnlivost v čase. Instituce by měly uplatnit tyto postupy také z hlediska referenčního data ocenění kolaterálu; hodnota kolaterálu k referenčnímu datu by neměla zohledňovat dopad snížení úvěrové kvality expozice těsně před selháním.

123. Instituce by měly stanovit nebo vypočítat rizikové faktory při uplatňování odhadů LGD stejným způsobem, jakým jsou stanoveny nebo počítány při odhadu LGD.

6.2.2 Způsobilost kolaterálů

124. V souladu s článkem 170 a čl. 181 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013 mohou instituce zohlednit při svých odhadech LGD existenci některých typů kolaterálů, pro které zavedly interní požadavky na řízení kolaterálu, právní jistotu a řízení rizik, které jsou obecně konzistentní s požadavky stanovenými v oddíle 3 kapitoly 4 hlavy II ve třetí části tohoto nařízení. V případě typů kolaterálu, které nejsou uvedeny v kapitole 4 hlavy II ve třetí části tohoto nařízení, mohou instituce ve svých odhadech LGD použít tyto typy kolaterálů, pokud jsou jejich zásady a postupy týkající se vnitřních požadavků na oceňování a právní jistotu těchto kolaterálů vhodné pro příslušný typ kolaterálu.

125. Pokud odhady LGD zohledňují existenci osobního zajištění úvěru, měly by instituce stanovit kritéria a metodiku, jak do svých odhadů LGD uznávat a zahrnout zajištění ve formě záruk a úvěrových derivátů, které vyhovují kritériím uvedeným v článku 60 regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB.
126. Instituce by měly zohlednit jako rizikový faktor nebo segmentační kritérium informace o všech hlavních typech kolaterálů, které se používají v oblasti uplatňování modelu LGD. Instituce by měly ve svých interních zásadách jasně definovat hlavní a ostatní typy kolaterálů používaných pro typ expozic zahrnutý do ratingového systému a měly by zajistit, aby v případě, že odhady LGD zohledňují existenci kolaterálu, byly zásady týkající se řízení těchto typů kolaterálu v souladu s požadavky čl. 181 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013. Instituce by měly stanovit hlavní typy kolaterálů takovým způsobem, aby peněžní toky ze zbývajících typů kolaterálů významně nezkršovaly odhady zpětně získaných částek, které jsou realizovány bez použití kolaterálů.
127. Kolaterály, které nesplňují požadavek čl. 181 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013, nemohou být zahrnuty jako rizikový faktor do odhadu LGD a s peněžními tokými přijatými z těchto kolaterálů by se mělo zacházet, jako kdyby byly přijaty bez použití kolaterálů. Bez ohledu na toto zacházení při odhadu LGD by instituce měly sbírat informace o zdroji peněžních toků ve vztahu k těmto kolaterálům a přiřadit je jako peněžní toky související s těmito kolaterály. Instituce by měly pravidelně sledovat úroveň těchto peněžních toků i míru, v jaké se příslušné typy kolaterálů využívají. Je-li to nezbytné, měly by instituce provést vhodné úpravy, aby nedocházelo ke zkreslení v odhadech LGD.

6.2.3 Zahrnutí kolaterálů do odhadu LGD

128. Pro účely odhadu LGD mohou instituce seskupit typy kolaterálů, které jsou homogenní z hlediska vzorců vymáhání, a zohlednit přitom průměrnou dobu procesu inkasa i míru výtěžnosti u těchto typů kolaterálů.
129. Přístup vytvořený institucemi s cílem zahrnout účinek kolaterálů do odhadu LGD by měl splňovat všechny následující podmínky:
- (a) instituce by se měly vyhnout zkreslení, které může pramenit ze zahrnutí peněžních toků souvisejících s realizací kolaterálu do odhadu zpětně získaných částek, které jsou realizovány bez využití kolaterálů, a naopak;
  - (b) pokud instituce odhadují samostatné míry výtěžnosti pro specifické typy kolaterálů, měly by se vyhnout zkreslení, které může pramenit ze zahrnutí vzorku odhadu do sledování, pokud byla expozice zajištěna pouze částí hodnoty kolaterálu. Za tímto účelem by měly instituce podniknout přiměřené kroky s cílem získat údaje o celkové hodnotě kolaterálu a celkové prodejní ceně kolaterálu a zahrnout tyto informace do odhadu, jsou-li k dispozici;

- (c) pokud instituce odhadují samostatné míry výtěžnosti pro specifické typy kolaterálů, měly by rozlišit a zahrnout do tohoto odhadu samostatně také přímé náklady související s inkasem u každého z těchto specifických typů kolaterálů;
- (d) pokud instituce odhadují samostatné míry výtěžnosti pro specifické typy kolaterálů, měly by do tohoto odhadu zahrnout všechny zpětně získané částky ze specifického typu kolaterálu, včetně částek realizovaných z expozic, pokud realizace kolaterálu byla dokončena, ale celkový proces vymáhání ještě nebyl uzavřen;
- (e) pokud stejný kolaterál pokrývá několik expozic, instituce by měly stanovit přiměřenou metodiku přidělování, aby nedošlo k dvojímu započítání kolaterálů; tato metodika by měla být vzájemně v souladu s odhadem LGD a uplatňováním odhadů LGD a s metodikou používanou pro účetní účely;
- (f) odhady by neměly vycházet výlučně z odhadované tržní hodnoty kolaterálu, ale měly by také zohlednit realizované zpětně získané částky z minulých likvidací a potenciální neschopnost instituce získat kontrolu nad kolaterálem a realizovat jej. K tomuto účelu by měly instituce zohlednit odhad těch historických pozorování, kdy kolaterál nemohl být realizován nebo kdy byl proces vymáhání delší, než se čekalo, a to z důvodu neschopnosti nebo obtížnosti získat kontrolu nad kolaterálem a realizovat jej. Pokud instituce odhadují míry výtěžnosti v souvislosti se specifickými typy kolaterálů, měly by zohlednit čas mezi okamžikem selhání a dobou, kdy byly přijaty peněžní toky související s inkasem u těchto typů kolaterálů, a neměly by zahrnout do odhadu ta pozorování, kdy nebyl kolaterál realizován v důsledku neschopnosti získat kontrolu;
- (g) odhady by měly zohlednit potenciální snížení hodnoty kolaterálu od bodu odhadu LGD k eventuálnímu zpětnému získání, zejména ty, které vedly ke změnám tržních podmínek, stavu a stáří kolaterálu, případně k měnovým pohybům. Pokud u institucí došlo ke snížení hodnot kolaterálů a ta jsou již zohledněna v pozorovaných zpětně získaných částkách, neměly by se provádět žádné další úpravy odhadů LGD na základě těchto pozorování. Pokud se v historických pozorováních nezohledňují potenciální poklesy hodnot kolaterálů nebo pokud instituce předpovídají další, potenciálně závažnější poklesy v budoucnosti, měly by je zahrnout do kvantifikace odhadů LGD pomocí vhodné úpravy na základě výhledových očekávání. Odhady LGD by se však neměly upravovat tak, aby zohledňovaly potenciální nárůsty hodnoty kolaterálu;
- (h) odhady by měly konzervativním způsobem zohlednit míru závislosti mezi rizikem dlužníka a rizikem zmenšující se hodnoty kolaterálu a také náklady na likvidaci kolaterálu.

6.2.4 Homogenita stupňů nebo seskupení transakcí

130. Aby splnily požadavek článku 38 regulačních technických nařízení o metodice hodnocení podle IRB, měly by instituce posoudit homogenitu expozic zařazených do stejných stupňů nebo seskupení na základě údajů v RDS a měly by zejména zajistit, že budou stupně definovány

takovým způsobem, aby jednotlivé stupně byly dostatečně homogenní z hlediska charakteristik ztráty.

6.3 Kalibrace LGD

6.3.1 Výpočet ekonomické ztráty a realizované LGD

6.3.1.1 Definice ekonomické ztráty a realizované LGD

131. Pro účely odhadu LGD, jak uvádí čl. 181 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013, by instituce měly vypočítat realizované LGD pro každou expozici, jak uvádí bod 55 čl. 4 odst. 1 tohoto nařízení, jako poměr ekonomické ztráty a nesplacené částky úvěrového závazku v okamžiku selhání, včetně každé částky jistiny, úroku nebo poplatku.

132. Pro účely odstavce 131 by instituce měly vypočítat ekonomickou ztrátu realizovanou na nástroji (tj. transakci v selhání), jak uvádí bod 2 článku 5 nařízení (EU) č. 575/2013, jako rozdíl mezi:

- (a) nesplacenou částkou úvěrového závazku v okamžiku selhání, aniž je dotčeno ustanovení odstavce 140, včetně jakékoli částky jistiny, úroku nebo poplatku, zvýšenou o podstatné přímé a nepřímé náklady související s inkasem u daného nástroje a diskontované k okamžiku selhání; a
- (b) zpětně získanou částkou realizovanou po okamžiku selhání diskontovanou k okamžiku selhání.

133. Pro účely výpočtu ekonomické ztráty realizované z expozice v souladu s odstavcem 132 by instituce měly zohlednit všechny realizované zpětně získané částky, včetně zpětně získaných částek z neznámých zdrojů a zpětně získaných částek ve vztahu ke kolaterálům, které nesplňují požadavek čl. 181 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013.

134. Pokud byla v souvislosti s událostí selhání jakákoli část expozice prominuta nebo odepsána před datem selhání nebo k datu selhání a prominutá nebo odepsaná částka není zahrnuta v nesplacené částce úvěrového závazku v okamžiku selhání, výše expozice, která byla prominuta nebo odepsána, by se měla přičíst k nesplacené částce úvěrového závazku v okamžiku selhání pro výpočet ekonomické ztráty uvedené v odstavci 132 do čitatele a výpočet nesplacené částky úvěrového závazku do jmenovatele realizované LGD.

135. V případě expozic, které se vracejí do stavu bez selhání, by instituce měly vypočítat ekonomickou ztrátu jako pro všechny ostatní expozice v selhání, avšak s tím rozdílem, že by se měl dodatečný peněžní tok z vymáhání přičíst k výpočtu, jako kdyby byla provedena platba dlužníkem ve výši, která zůstala nesplacená k datu návratu do stavu bez selhání, včetně jistiny, úroků a poplatků („umělý peněžní tok“). Tento umělý peněžní tok by měl být diskontován k okamžiku selhání stejným způsobem jako všechny pozorované peněžní toky. Pokud expozice vyhovují kritériím odstavce 101, realizovaná LGD by se měla vypočítat vzhledem k datu první

události selhání, přičemž se přihlédně ke všem peněžním tokům pozorovaným od data první události selhání, včetně peněžních toků pozorovaných v období mezi prvním a druhým stavem v selhání, bez přičítání jakýchkoli umělých peněžních toků.

136. Pokud instituce otevírají nové transakce s cílem nahradit předchozí transakce v selhání v rámci restrukturalizace nebo z technických důvodů, měly by vypočítat realizované LGD na základě transakcí původně v selhání. K tomuto účelu by instituce měly mít vhodný mechanismus pro alokaci sledovaných nákladů, zpětně získaných částek a všech dodatečných čerpání k původním transakcím.

6.3.1.2 Zacházení s poplatky, úroky a dodatečnými čerpáními po selhání

137. Pro účely čl. 181 odst. 1 písm. i) nařízení (EU) č. 575/2013 by instituce měly zohlednit ve výpočtu realizované LGD všechny poplatky za prodlení v platbách, které byly kapitalizovány ve výsledovce instituce před okamžikem selhání, tím, že je zařadí do nesplacené částky úvěrového závazku v okamžiku selhání v čitateli a jmenovateli realizované LGD. Pokud byly poplatky navýšeny dlužníkovi s cílem zpětně získat přímé náklady již vzniklé instituci a tyto náklady jsou již zařazeny do výpočtu ekonomické ztráty, instituce by neměly tyto částky znovu přičítat k ekonomické ztrátě ani k nesplacené částce. Jakékoli poplatky kapitalizované po okamžiku selhání by neměly zvyšovat částku ekonomické ztráty ani částku nesplacenou v okamžiku selhání. Všechny zpětně získané částky, včetně částek týkajících se poplatků kapitalizovaných po selhání, by však měly být zahrnuty do výpočtu ekonomické ztráty.

138. Instituce by měly uplatňovat zacházení uvedené v odstavci 137 na jakýkoli úrok kapitalizovaný ve výsledovce instituce před okamžikem selhání a po něm.

139. V souladu s čl. 182 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 musí instituce, které získaly souhlas s použitím vlastních odhadů LGD a konverze, zohlednit možnost dalšího čerpání dlužníkem až do doby selhání a po ní ve svých odhadech konverzních faktorů. V případě retailových expozic mohou instituce v souladu s čl. 181 odst. 2 písm. b) a čl. 182 odst. 3 tohoto nařízení zohlednit budoucí čerpání buď ve svých konverzních faktorech, nebo ve svých odhadech LGD. Tato budoucí čerpání by se měla chápat jako dodatečná čerpání dlužníkem po okamžiku selhání.

140. Pokud instituce zahrnou dodatečná čerpání dlužníkem po okamžiku selhání do svých konverzních faktorů, měly by vypočítat realizovanou LGD jako poměr ekonomické ztráty a nesplacené částky úvěrového závazku v okamžiku selhání, zvýšenou o částku dodatečného čerpání dlužníkem po okamžiku selhání a diskontovanou k okamžiku selhání.

141. Pokud instituce u retailových expozic nezahrnou dodatečná čerpání dlužníkem po okamžiku selhání do svých konverzních faktorů, měly by vypočítat realizovanou LGD jako poměr ekonomické ztráty a nesplacené částky úvěrového závazku v okamžiku selhání a neměly by zvyšovat jmenovatel poměru o hodnotu dodatečných čerpání dlužníkem po okamžiku selhání.

142. Bez ohledu na to, zda instituce zohlední budoucí čerpání ve svých konverzních faktorech nebo ve svých odhadech LGD, měly by vypočítat ekonomickou ztrátu použitou v čitateli realizované LGD se zahrnutím dodatečných čerpání po okamžiku selhání a všech realizovaných zpětně získaných částek diskontovaných k okamžiku selhání.

6.3.1.3 Diskontní sazba

143. Pro účely výpočtu ekonomické ztráty v souladu s bodem 2 článku 5 nařízení (EU) č. 575/2013 by instituce měly diskontovat všechny zpětně získané částky, náklady a dodatečná čerpání po okamžiku selhání pomocí roční diskontní sazby, která se skládá z primární mezibankovní nabídkové sazby platné v okamžiku selhání zvýšené o 5 procentních bodů. Pro tento účel by se měla za primární mezibankovní nabídkovou sazbu považovat tříměsíční sazba EURIBOR nebo srovnatelná likvidní úroková sazba v měně expozice.

6.3.1.4 Přímé a nepřímé náklady

144. Pro účely výpočtu realizovaných LGD by instituce měly brát v úvahu všechny podstatné přímé a nepřímé náklady vztahující se k procesu vymáhání. Pokud vznikly některé podstatné přímé nebo nepřímé náklady týkající se inkasa expozic a selhání příslušné protistrany před okamžikem selhání, měly by instituce zahrnout tyto náklady do odhadu LGD, jestliže nebude splněna alespoň jedna z následujících podmínek:

- (a) tyto náklady jsou jasně zahrnuty do nesplacené částky úvěrového závazku v okamžiku selhání;
- (b) tyto náklady souvisejí s předchozím selháním stejného dlužníka, které není považováno za vícenásobné selhání v souladu s odstavcem 101.

145. Přímé náklady by měly zahrnovat náklady za externě zadávané inkasní služby, právní náklady, náklady na zajištění a pojištění a všechny ostatní náklady, jež lze přímo přiřadit k inkasu konkrétní expozice. Instituce by měly považovat všechny přímé náklady za podstatné.

146. Nepřímé náklady by měly zahrnovat všechny náklady vycházející z provádění procesů instituce v oblasti vymáhání, celkové náklady na externě zadávané inkasní služby nezahrnuté jako přímé náklady a všechny ostatní náklady ve vztahu k inkasu expozic v selhání, které nelze přímo přiřadit inkasu konkrétní expozice. Instituce by měly zahrnout do svého odhadu nepřímých nákladů přiměřené procento dalších průběžných nákladů, jako jsou režijní náklady ve vztahu k procesům vymáhání, pokud nemohou prokázat, že jsou tyto náklady nepodstatné.

6.3.2 Dlouhodobá průměrná LGD

6.3.2.1 Historické sledované období

147. Historické sledované období by mělo být co nejdelší a mělo by obsahovat údaje z různých období s různými ekonomickými podmínkami. Pro tyto účely by instituce měly vybírat historické sledované období přinejmenším tak, aby:

- (a) délka historického sledovaného období, tj. časové rozpětí mezi nejstarším selháním zohledněným v RDS a okamžikem odhadu LGD, zahrnovala minimální délku uvedenou v čl. 181 odst. 1 písm. j) nařízení (EU) č. 575/2013 u expozic vůči podnikům, institucím, ústředním vládám a centrálním bankám a, u retailových expozic období uvedené v čl. 181 odst. 2 pododst. 2 tohoto nařízení, případně nařízení Komise v přenesené pravomoci, kterým se přijímají technické normy uvedené v čl. 181 odst. 3 písm. b) tohoto nařízení;
  - (b) bylo zajištěno, že RDS zahrnuje dostatečný počet uzavřených procesů vymáhání, aby se získaly spolehlivé odhady LGD;
  - (c) bylo složeno z po sobě jdoucích období a zahrnula se nejnovější období před okamžikem odhadu LGD;
  - (d) zahrnovalo celé období, pro které je instituce přiměřeně schopna reprodukovat aktuálně platnou definici selhání;
  - (e) všechny dostupné údaje byly považovány za „relevantní“, jak uvádí čl. 181 odst. 1 písm. j) a čl. 181 odst. 2 pododst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, a byly zahrnuty do historického sledovaného období.
148. Při posuzování, zda RDS obsahuje dostatečný počet procesů vymáhání v souladu s odstavcem 147(b), by instituce měly zohlednit počet uzavřených procesů vymáhání v celkovém počtu pozorování.

6.3.2.2 Výpočet dlouhodobé průměrné LGD

149. V souladu s čl. 181 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 musí instituce vypočítat dlouhodobou průměrnou LGD samostatně pro každý stupeň nebo seskupení transakcí. V této souvislosti by instituce měly vypočítávat dlouhodobou průměrnou LGD také na úrovni portfolia, na které se vztahuje model LGD. Při výpočtu dlouhodobé průměrné LGD by instituce měly využít všechna selhání pozorovaná v historickém sledovaném období, která spadají do oblasti uplatňování modelu LGD.
150. Aniž jsou dotčena ustanovení čl. 181 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, instituce by měly vypočítat dlouhodobou průměrnou LGD jako aritmetický průměr realizovaných LGD za historické sledované období vážený počtem selhání. Instituce by neměly pro tyto účely používat žádné průměry LGD vypočítané u podskupiny pozorování, zejména žádné roční průměrné LGD, pokud nevyužívají tuto metodu k zohlednění vyšších vah novějších údajů u retailových expozic v souladu s čl. 181 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013.
151. Pokud instituce nepřikládají stejný význam všem historickým údajům u retailových expozic v souladu s čl. 181 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, měly by být schopny zdokumentovaným způsobem prokázat, že je použití vyšších vah u novějších údajů odůvodněno lepší předpovědí ztrát. Zejména pokud se na specifická období uplatňuje nulová nebo velmi malá váha, mělo by to být řádně odůvodněno nebo by to mělo vést ke konzervativnějším odhadům.

152. Při stanovení vah v souladu s odstavcem 151 by instituce měly zohlednit reprezentativnost údajů posouzených v souladu s oddílem 4.2.4 i ekonomické a tržní podmínky, které jsou těmito údaji reprezentovány.

6.3.2.3 Zacházení s neúplnými procesy vymáhání

153. Pro účely čl. 181 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 by ve vztahu k používání všech selhání pozorovaných během historického sledovaného období ve zdrojích údajů pro odhad LGD měly instituce zajistit, že se konzervativním způsobem zohlední příslušné informace z neúplných procesů vymáhání. Odhad LGD by měl vycházet z dlouhodobé průměrné LGD.

154. Instituce by měly vypočítat pozorovanou průměrnou LGD pro každý stupeň nebo seskupení transakce a na úrovni portfolia, na které se vztahuje model LGD, s přihlédnutím k realizovaným LGD u všech selhání pozorovaných v historickém sledovaném období, která se vztahují k uzavřeným procesům vymáhání v souladu s odstavci 155 až 157, a to bez zahrnutí očekávaných budoucích zpětně získaných částek. Pozorovaná průměrná LGD by měla být vážena počtem selhání zahrnutých do výpočtu.

155. Instituce by měly ve svých vnitřních zásadách jasně uvést okamžik uzavření procesů vymáhání. Se všemi procesy vymáhání, které byly uzavřeny, by se mělo jako s takovými zacházet pro účely výpočtu pozorované průměrné LGD.

156. Instituce by měly definovat maximální období procesu vymáhání pro daný typ expozic od okamžiku selhání, které zohledňuje očekávané časové období pozorované u uzavřených procesů vymáhání, během něhož instituce realizuje převážnou většinu zpětně získaných částek, aniž by se zohlednila extrémní pozorování s výrazně delšími procesy vymáhání. Maximální období procesů vymáhání by mělo být stanoveno tak, aby se zajistily dostatečné údaje pro odhad zpětně získaných částek v tomto období u neúplných procesů vymáhání. Délka maximálního období procesů vymáhání se může u různých typů expozic lišit. Stanovení maximálního období procesu vymáhání by se mělo jasně dokumentovat a podložit důkazy pozorovaných vzorců vymáhání a mělo by být v souladu s povahou transakcí a s typem expozic. Stanovení maximálního období procesu vymáhání pro účely dlouhodobé průměrné LGD by nemělo bránit institucím v přijímání opatření v oblasti vymáhání, je-li to nezbytné, a to i pokud jde o expozice, které zůstávají v selhání po časové období delší, než je maximální období procesů vymáhání stanovené pro tento typ expozic.

157. Pro účely výpočtu pozorované průměrné LGD by instituce měly rozlišovat bez zbytečného prodloužení jako uzavřené procesy vymáhání všechny expozice v selhání, které spadají nejméně do jedné z následujících kategorií:

- (a) expozice, u kterých instituce neočekává žádná další opatření zaměřená na vymáhání;
- (b) expozice, které zůstávají ve stavu selhání po dobu delší, než je maximální délka období procesu vymáhání stanovená pro tento typ expozic;

- (c) expozice plně splacené nebo odepsané;
- (d) expozice, které byly překlasifikovány do stavu bez selhání.

Pokud jde o expozice v selhání spadající do kategorií v bodech a) a b), měly by se pro účely výpočtu průměrné LGD zohlednit všechny zpětně získané částky a náklady realizované v době odhadu nebo před ní, včetně všech zpětně získaných částek realizovaných po maximálním období procesů vymáhání.

158. Instituce by měly získat dlouhodobou průměrnou LGD tak, že upraví pozorovanou průměrnou LGD s přihlédnutím k informacím, které se vztahují k neuzavřeným procesům („neúplné procesy vymáhání“), u nichž je doba od okamžiku selhání do okamžiku odhadu kratší než maximální délka období procesů vymáhání stanovená pro tento typ expozic. U těchto procesů by instituce měly dodržet obojí z následujícího:

- (a) měly by brát v úvahu všechny sledované náklady a zpětně získané částky;
- (b) mohou odhadovat budoucí náklady a zpětně získané částky, které vycházejí z realizace stávajících kolaterálů, a budoucí náklady a zpětně získané částky, které budou realizovány bez využití kolaterálů v rámci maximální doby procesů vymáhání.

159. Odhad uvedený v odstavci 158(b) by měl být v souladu s následujícími zásadami:

- (a) pro účely odhadu budoucích nákladů a zpětně získaných částek by instituce měly analyzovat náklady a zpětně získané částky realizované u těchto expozic do okamžiku odhadu, ve srovnání s průměrnými náklady a zpětně získanými částkami realizovanými během podobného období u podobných expozic; pro tyto účely by měly instituce analyzovat vzorce vymáhání výsledované u uzavřených i neúplných procesů vymáhání, přičemž se zohlední pouze náklady a zpětně získané částky realizované až do okamžiku odhadu;
- (b) předpoklady, ze kterých vycházejí očekávané budoucí náklady a zpětně získané částky i úpravy pozorované průměrné LGD, by měly:
  - i. mít prokázanou přesnost pomocí zpětného testování;
  - ii. vycházet z přiměřených ekonomických důvodů;
  - iii. být přiměřené, přičemž se bere v úvahu, že by odhady LGD měly vycházet z dlouhodobé průměrné LGD, která zohledňuje průměrné LGD vážené počtem selhání s využitím všech selhání pozorovaných během historického sledovaného období;
- (c) při odhadování budoucích zpětně získaných částek by instituce měly brát v úvahu potenciální zkreslení vycházející z neúplných procesů vymáhání, které jsou

charakterizovány delšími průměrnými procesy vymáhání nebo nižšími průměrnými zpětně získanými částkami než uzavřené procesy vymáhání;

- (d) při odhadování budoucích zpětně získaných částek z realizace stávajících kolaterálů by instituce měly brát v úvahu právní jistotu pohledávek u kolaterálu a realistické předpoklady týkající se možnosti jeho realizace;
- (e) úprava pozorované průměrné LGD může být odhadnuta na úrovni jednotlivých expozic, na úrovni stupně nebo seskupení nebo na úrovni portfolia, na které se vztahuje model LGD;
- (f) nejistota související s odhadem budoucích zpětně získaných částek u neúplných procesů vymáhání by se měla zohlednit v přiměřené rezervě z důvodu obezřetnosti uplatněné v souladu s oddílem 4.4.

6.3.2.4 Zacházení s případy bez ztráty nebo s kladnou hodnotou

160. Pokud instituce zjistí, že u pozorovaných selhání realizovaly zisk, realizovaná LGD u těchto pozorování by se pro účely výpočtu pozorovaného průměru LGD a odhadu dlouhodobého průměru LGD měla rovnat nule. Instituce mohou využít informace o realizovaných LGD před uplatněním tohoto limitu v procesu vývoje modelu pro účely diferenciací rizik.

6.3.3 Kalibrace dlouhodobé průměrné LGD

161. Instituce by měly kalibrovat své odhady LGD podle dlouhodobého průměru LGD vypočítaného v souladu s oddílem 6.3.2. Pro tyto účely by si instituce měly zvolit kalibrační metodu, která je vhodná pro jejich metodiku odhadu LGD, z následujících přístupů:

- (a) kalibrace odhadů LGD podle dlouhodobého průměru LGD vypočítané pro každý stupeň nebo seskupení, přičemž v tomto případě by měly zajistit dodatečné kalibrační testy na úrovni příslušného kalibračního segmentu;
- (b) kalibrace odhadů LGD podle dlouhodobého průměru LGD vypočítaného na úrovni kalibračního segmentu, zejména pokud používají přímé odhady LGD v souladu s čl. 169 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013, včetně případů, kdy používají metodiku odhadu LGD založenou na pomocných parametrech. V tomto případě by instituce měly alespoň porovnat tento dlouhodobý průměr LGD s průměrným odhadem LGD použitým u stejného souboru pozorování, jaký se použil k výpočtu dlouhodobého průměru LGD, případně odpovídajícím způsobem opravit individuální odhady LGD pro dané aplikační portfolio, například pomocí škálovacího faktoru. Pokud jsou realizované hodnoty vyšší než odhadované hodnoty na úrovni kalibračního segmentu, instituce by měly opravit odhady směrem nahoru nebo znovu upravit svůj odhad, aby zohledňoval podobnou ztrátu.

162. Pokud instituce pozorují extrémně vysoké hodnoty realizovaných LGD, které výrazně převyšují 100 %, a to zejména u expozic s malými nesplacenými částkami v okamžiku selhání, měly by identifikovat příslušné rizikové faktory s cílem diferencovat tato pozorování a přiměřeně tyto specifické charakteristiky zohlednit v zařazení do stupňů nebo seskupení. Pokud instituce

používají při odhadu LGD spojitou ratingovou stupnici, mohou pro tyto expozice vytvořit samostatný kalibrační segment.

163. Aby vyhověly požadavku čl. 181 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013 o využívání všech pozorovaných selhání při kvantifikaci LGD, neměly by instituce vyloučit žádná selhání pozorovaná v historickém sledovaném období, která spadají do oblasti působnosti modelu LGD.

164. Při analýze reprezentativnosti údajů v souladu s oddílem 4.2.4 by instituce měly zohlednit nejen aktuální charakteristiky portfolia, ale případně také změny struktury portfolia, které se očekávají v předvídatelné budoucnosti z důvodu určitých opatření nebo rozhodnutí, která již byla přijata. Úpravy provedené na základě změn očekávaných v předvídatelné budoucnosti by neměly vést ke snížení odhadů parametru LGD.

7 Odhad rizikových parametrů u expozic v selhání

7.1 Obecné požadavky specifické pro odhad EL_{BE} a LGD in-default

7.1.1 Metodiky odhadu pro EL_{BE} a LGD in-default

165. Instituce, které získaly souhlas s použitím vlastních odhadů LGD v souladu s čl. 143 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013, by měly přiřadit odhad EL_{BE} a odhad LGD in-default ke každé expozici v selhání v rozsahu použití ratingového systému, na který se tento souhlas vztahuje.
166. Instituce by měly odhadnout EL_{BE} a LGD in-default pro každý ze stupňů transakcí jasně odlišené ratingové stupnice nebo pro všechna seskupení, která se v daném ratingovém systému využívají.
167. Pro účely odhadu EL_{BE} a LGD in-default a v případě, že se v této kapitole neuvádí jinak, by instituce měly využít stejné metody odhadu použité při odhadu LGD u expozic, které nejsou v selhání, jak se uvádí v kapitole 6.
168. Instituce by měly včas zohlednit všechny příslušné informace po selhání ve svých odhadech EL_{BE} a LGD in-default, zejména pokud události z procesu vymáhání zneplatní očekávání, ze kterých vycházejí nejnovější odhady.
169. Instituce by měly posoudit a řádně odůvodnit situace, kdy se odhady LGD in-default krátce po datu selhání systematicky odchylují od odhadů LGD bezprostředně před datem selhání ve stupni nebo seskupení transakcí, pokud tato odchýlení nevycházejí z použití rizikových faktorů, které se uplatňují až od data selhání.
170. Instituce by měly provádět zpětné testování a referenční srovnávání svých odhadů EL_{BE} a LGD in-default v souladu s body b) a c) článku 185 nařízení (EU) č. 575/2013.

7.1.2 Referenční data

171. Pro účely odhadování EL_{BE} a LGD in-default by instituce měly stanovit referenční data, která se použijí při seskupování expozic v selhání v souladu s pozorovanými vzorci vymáhání. Tato referenční data by se měla použít při odhadování EL_{BE} a LGD in-default namísto data selhání. Pro účely stanovení referenčních dat by instituce měly využít pouze informace o uzavřených procesech vymáhání a zohlednit náklady a zpětně získané částky pouze tehdy, jsou-li pozorovány ke dni odhadování.
172. Každým referenčním datem uvedeným v odstavci 171 by mohlo být některé z následujících:

- (a) specifický počet dnů po datu selhání; tato možnost by byla vhodná zejména v případě, že se odhadování týká portfolia expozic vykazujících stabilní vzorek vymáhání v průběhu času;
- (b) příslušné datum spojené se specifickou událostí, při které je sledována významná nerovnováha profilu vymáhání; tato možnost by byla vhodná zejména v případě, kdy odhad odkazuje na portfolio expozic, u kterých dochází k významným změnám ve vzorcích vymáhání spojeným s některými specifickými událostmi, například k datu realizace kolaterálu;
- (c) jakákoli kombinace případů uvedených v bodech a) a b), která lépe zohledňuje vzorec vymáhání; tato možnost by byla vhodná zejména v případě, kdy odhad odkazuje na portfolio expozic, které vykazují stálý vzorec vymáhání v průběhu času, ale u kterých je sledována nerovnováha v těchto vzorcích vymáhání kolem některých specifických událostí, například při inkasu, a kdy referenční data po těchto událostech, jsou definována jako specifický počet dnů po události vymáhání, a nikoli po datu selhání;
- (d) je-li to vhodné, referenční datum může mít jakoukoli hodnotu mezi nulou a počtem dnů do konce maximální doby procesu vymáhání stanovené institucí pro příslušný typ expozic.

173. Pro účely odhadu EL_{BE} a LGD in-default by se měly v RDS použít stejné expozice v selhání pro všechna příslušná referenční data zvažovaná v modelu.

174. Instituce by měly pravidelně sledovat potenciální změny v charakteristice vymáhání a v příslušných zásadách vymáhání, které mohou mít vliv na odhadování EL_{BE} a LGD in-default ke každému referenčnímu datu.

7.1.3 Požadavky na údaje pro odhad EL_{BE} a LGD in-default

175. Pro účely odhadu EL_{BE} a LGD in-default by instituce měly použít stejné RDS uvedené v oddíle 6.1.2, které jsou doplněny příslušnými informacemi pozorovanými během procesu vymáhání a ke každému referenčnímu datu stanovenému v souladu s odstavci 171 až 174, a to zejména alespoň následující dodatečné informace:

- (a) všechny podstatné faktory, které lze použít k seskupování expozic v selhání, a všechny podstatné faktory ztráty, včetně těch, které se mohou stát podstatnými po datu selhání a ke každému referenčnímu datu;
- (b) nesplacenou částku ke každému referenčnímu datu;
- (c) hodnoty jakéhokoli kolaterálu souvisejícího s úvěrovými závazky v selhání a jejich data ocenění po datu selhání.

7.2 Vývoj modelu při odhadu EL_{BE} a LGD in-default

176. Pro účely zohlednění informací o době v selhání a dosud realizovaných zpětně získaných částkách v souladu s čl. 54 odst. 2 písm. b) regulačních technických norem o metodice

hodnocení podle IRB mohou instituce zohlednit informace buď přímo jako rizikové faktory, nebo nepřímo, například stanovením referenčního data pro odhad, jak se uvádí v odstavcích 171 až 174.

177. Pro účely odhadu EL_{BE} a LGD in-default by instituce měly analyzovat potenciální rizikové faktory uvedené v odstavci 121 nejen do okamžiku selhání, ale také po datu selhání až do data ukončení procesu vymáhání. Instituce by měly analyzovat také jiné potenciální rizikové faktory, které se mohou stát významnými po datu selhání, včetně zejména očekávané délky procesu vymáhání a stavu procesu vymáhání. Instituce by měly využít hodnoty rizikových faktorů i hodnoty kolaterálu přiměřené pro referenční data stanovená v souladu s odstavci 171 až 174.

7.3 Kalibrace EL_{BE} a LGD in-default

7.3.1 Výpočet realizované LGD a dlouhodobé průměrné LGD pro expozice v selhání

178. Pro účely odhadu EL_{BE} a LGD in-default by instituce měly vypočítat realizované LGD pro expozice v selhání v souladu s oddílem 6.3.1, avšak s tím rozdílem, že by se tak mělo učinit vzhledem ke každému referenčnímu datu uvedenému v souladu s odstavci 171 až 174, a nikoli k datu selhání. Při výpočtu realizované LGD k danému referenčnímu datu by instituce měly zahrnout všechny poplatky a úrok kapitalizovaný před referenčním datem a měly by diskontovat všechny následné peněžní toky a čerpání k referenčnímu datu.
179. V případě, že po okamžiku selhání instituce odepíše část expozice, měl by výpočet ekonomické ztráty a realizované LGD vycházet z úplné částky nesplaceného úvěrového závazku, bez zohlednění částečného odpisu. Pokud však instituce pravidelně odepisují části expozic na základě konzistentní zásady z hlediska času a poměru odpisu, mohou tyto informace zahrnout do kalibrace konečného EL_{BE} a LGD in-default. Pokud instituce provádějí odpisy méně pravidelným způsobem, mohou zohlednit informace o částečném odpisu konkrétní expozice při uplatnění těchto parametrů na tuto expozici tím, že se odchýlí od výsledku procesu udělení ratingu v souladu s oddílem 8.2, aby se zajistil soulad mezi odhadem LGD a uplatňováním odhadů LGD.
180. Pro účely odhadu EL_{BE} a LGD in-default by instituce měly vypočítat dlouhodobou průměrnou LGD realizovaných LGD pro expozice v selhání uvedenou v odstavci 178 podle požadavků stanovených v oddíle 6.3.2, avšak s tou výjimkou, že by se pro každé referenční datum měly použít neúplné procesy vymáhání pouze v případě, že jejich příslušné referenční datum pro uplatnění parametrů EL_{BE} a LGD in-default následuje po posuzovaném referenčním datu pro odhad.
181. V souladu s oddílem 6.3.2.3 by instituce neměly odhadovat žádné budoucí zpětně získané částky u expozic, které zůstávají ve stavu selhání po dobu delší, než je maximální délka procesu vymáhání stanovená institucí. Důležité informace týkající se konkrétních expozic, zejména informace o stávajícím kolaterálu, se však mohou zohlednit při uplatňování těchto parametrů tak, že se odchýlí od výsledku procesu přiřazení ratingu v souladu s oddílem 8.2.

7.3.2 Specifické požadavky na odhad EL_{BE}

7.3.2.1 Zohlednění konzervativní přírážky v odhadu EL_{BE}

182. Pro účely čl. 181 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 575/2013 by EL_{BE} neměl zahrnovat žádnou konzervativní přírážku ve smyslu oddílu 4.4.3.

7.3.2.2 Aktuální ekonomická situace

183. Pro účely zohledňování aktuální ekonomické situace ve svých odhadech EL_{BE}, jak vyžaduje čl. 181 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 575/2013, by instituce měly zohlednit ekonomické faktory, včetně makroekonomických a úvěrových faktorů, které jsou významné pro zvažovaný typ expozice.

184. EL_{BE} by se měl odhadnout na základě dlouhodobého průměru LGD uvedené v odstavci 180 a neměly by se provádět žádné další úpravy, aby se zohlednily aktuální ekonomické podmínky, pokud jsou splněny některé z následujících podmínek:

- (a) model přímo zahrnuje alespoň jeden makroekonomický faktor jako rizikový faktor;
- (b) alespoň jeden podstatný rizikový faktor je citlivý na ekonomické podmínky;
- (c) realizovaná LGD pro expozice v selhání uvedená v odstavci 178 není citlivá na ekonomické faktory významné pro zvažovaný typ expozic.

185. Pokud nejsou splněny žádné podmínky v odstavci 184, instituce by měly upravit dlouhodobý průměr LGD pro expozice v selhání, aby zohlednily aktuální ekonomické podmínky. V takovém případě by instituce měly zvláště zdokumentovat dlouhodobý průměr LGD pro expozice v selhání uvedenou v odstavci 180 a úpravu podle aktuálních ekonomických podmínek.

7.3.2.3 Vztah EL_{BE} ke specifickým úpravám o úvěrové riziko

186. Pokud model použitý pro úpravy o úvěrové riziko vyhovuje nebo jej lze upravit tak, aby vyhovoval požadavkům na vlastní odhady LGD stanoveným ve třetí části, hlavě II, kapitole 3, oddílu 6 nařízení (EU) č. 575/2013, mohou instituce použít specifické úpravy o úvěrové riziko jako odhady EL_{BE}.

187. Pokud se specifické úpravy o úvěrové riziko hodnotí individuálně pro jednorázovou expozici nebo jednotlivého dlužníka, instituce se mohou odchýlit od odhadů EL_{BE} na základě specifických úprav o úvěrové riziko, pokud jsou schopny prokázat, že se tím zlepší přesnost odhadů EL_{BE} a že specifické úpravy o úvěrové riziko zohledňují požadavky stanovené v oddíle 6.3.1 na výpočet ekonomické ztráty nebo jsou podle nich upravovány.

188. Pro účely zdůvodnění situací, kdy specifické úpravy o úvěrové riziko překračují odhady EL_{BE} v souladu s čl. 54 odst. 2 písm. f) regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB by instituce měly zajistit soulad odhadů EL_{BE} se složkami ekonomické ztráty popsány v oddíle 6.3.1 a také s definicí selhání stanovenou v článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013 a dále analyzovat jakékoli odlišnosti v tomto směru, pokud jde o definice a metody použité pro účely stanovení specifických úprav o úvěrové riziko. Instituce by zejména měly zohlednit možné rozdíly v diskontní sazbě, existenci kolaterálu, který není způsobilý podle čl. 181 odst. 1 písm. f) nařízení (EU) č. 575/2013, odlišné zacházení s náklady a uplatňování různých definic selhání.

7.3.3 Specifické požadavky na odhad LGD in-default

189. Pro účely zvažování možné nepříznivé změny v ekonomických podmínkách během očekávané délky procesů vymáhání uvedené v čl. 54 odst. 2 písm. a) regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB by LGD in-default měla zohledňovat alespoň podmínky poklesu, kdy jsou odhady LGD in-default, které jsou vhodné pro ekonomický pokles, konzervativnější než dlouhodobý průměr LGD u expozic v selhání uvedená v odstavci 180.

190. Pro účely čl. 181 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 575/2013 by se měla LGD in-default v nutných případech zvýšit nad úroveň uvedenou v odstavci 189, aby se zajistilo, že rozdíl mezi LGD in-default a EL_{BE} pokryje jakékoli zvýšení ztrát způsobené možnými dodatečnými neočekávanými ztrátami během období vymáhání.

191. Aby se v souladu s čl. 54 odst. 2 písm. d) regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB zajistilo, že je LGD in-default vyšší než EL_{BE} , nebo se ve výjimečných případech rovná EL_{BE} pro jednotlivé expozice, instituce by měly analyzovat a opravit LGD in-default v těch situacích, kdy se EL_{BE} získal pomocí specifických úprav o úvěrové riziko v souladu s odstavcem 186 a je vyšší než LGD in-default získaná přímým odhadem v souladu s čl. 54 odst. 1 písm. a) regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB.

192. Pokud jsou důvody pro odchýlení od výsledků odhadu EL_{BE} relevantní také pro LGD in-default, mělo by se konzistentní odchýlení uplatnit rovněž na přiřazení LGD in-default tak, aby navýšení EL_{BE} pokrývalo jakékoli zvýšení ztrát způsobené možnými dodatečnými neočekávanými ztrátami během období vymáhání v souladu s čl. 181 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 575/2013.

193. Bez ohledu na to, který ze dvou přístupů uvedených v bodech a) a b) čl. 54 odst. 1 regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB se použije pro účely odhadování LGD in-default, měly by instituce zdokumentovat samostatně vše níže uvedené:

(a) rozčlenění LGD in-default na její složky: EL_{BE} a navýšení;

(b) rozčlenění navýšení na všechny následující složky:

(i) složku podmínek poklesu kalibrovanou na úpravu poklesu podle dlouhodobé průměrné LGD, jak uvádí odstavec 189;

- (ii) složku konzervativní přírážky uvedenou v oddíle 4.4;
- (iii) jakoukoli složku pokrývající potenciální dodatečné neočekávané ztráty během období vymáhání uvedeného v čl. 181 odst. 1 písm. h) nařízení (EU) č. 575/2013; tato složka by se měla zahrnout pouze ve výjimečných situacích, kdy nejsou potenciální dodatečné ztráty dostatečně zohledněny ve složkách uvedených v bodech i) a ii).

8 Použití rizikových parametrů

---

194. Instituce by při používání modelu PD nebo LGD a v případě, že obdrží nové informace, pokud jde o příslušný rizikový faktor nebo ratingové kritérium, měly včas zohlednit tyto informace při udělování ratingu, a to zejména tím, že zajistí obojí z následujícího:

- (a) že budou co nejdříve aktualizovány příslušné IT systémy a že budou co nejdříve přezkoumány příslušný rating a zařazení PD nebo LGD;
- (b) pokud se nové informace týkají selhání dlužníka, že bude PD dlužníka nastavena na hodnotu 1 ve všech příslušných IT systémech, a to včas a v souladu s odstavcem 108 obecných pokynů o používání definice selhání podle článku 178 nařízení (EU) č. 575/2013.

8.1 Konzervativní přístup při používání rizikových parametrů

195. Pro účely čl. 171 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 by instituce měly uplatnit dodatečný konzervativní přístup k výsledkům udělování ratingu, pokud jsou identifikovány nedostatky v souvislosti s prováděním modelu v IT systému nebo s procesem přiřazování rizikových parametrů dlužníkům nebo transakcím v aktuálním portfoliu (použití rizikových parametrů), zejména když se tyto nedostatky týkají údajů používaných v procesu přiřazení ratingu. Měly by tak učinit zavedením rámce, který obsahuje následující fáze:

- (a) identifikace nedostatků provádění modelu v IT systému a použití rizikových parametrů;
- (b) stanovení formy konzervativního přístupu, který se použije, a kvantifikace vhodné úrovně tohoto přístupu;
- (c) sledování nedostatků a jejich náprava;
- (d) dokumentace.

196. Pro účely odstavce 195(a) by instituce měly mít spolehlivý proces pro identifikaci všech nedostatků při provádění a uplatňování v procesu udělování ratingu, kdy každý nedostatek vede k dodatečnému konzervativnímu zacházení v dotčeném zařazení do stupně nebo seskupení. Instituce by měly zohlednit alespoň následující spouštěcí mechanismy pro dodatečný konzervativní přístup:

- (a) chybějící údaje v aplikačním portfoliu;
- (b) chybějící aktualizace účetních závěrek nebo údajů z úvěrových registrů, jak uvádí odst. 59
- (c) zastaralé ratingy v aplikačním portfoliu; kdy by měl být zastaralý rating chápán v souladu s čl. 25 odst. 2 písm. b) regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB;

- (d) chybějící ratingy, kdy se má za to, že je expozice v oblasti uplatňování modelu podle IRB, ale není jím ještě klasifikována.
197. Pro účely odstavce 195(b) by měly instituce zajistit, že výskyt jakéhokoli spouštěcího mechanismu uvedeného v odstavci 196 povede k uplatnění dodatečného konzervativního přístupu na rizikový parametr pro účely výpočtu objemů rizikově vážených expozic. Pokud se vyskytne více než jeden spouštěcí mechanismus, odhad by měl být konzervativnější. Dodatečný konzervativní přístup ve vztahu ke každému spouštěcímu mechanismu by měl být úměrný nejistotě v odhadovaném rizikovém parametru vnášené spouštěcím mechanismem.
198. Instituce by měly zvážit celkový dopad identifikovaných nedostatků a výsledný konzervativní přístup na úrovni portfolia, na které se vztahuje příslušný model, na vhodnost zařazení do stupňů nebo seskupení a zajistit, že kapitálové požadavky instituce nebudou zkreslené nutností nadměrných úprav.
199. Pro účely odstavce 195(c) by instituce měly pravidelně sledovat nedostatky v provádění a používání a úroveň dodatečného konzervativního přístupu uplatňovaného ve vztahu k nim. Kdykoli je to možné, instituce by měly podniknout kroky s cílem zabývat se identifikovanými nedostatky. Po posouzení by instituce měly vytvořit plán zaměřený na nápravu nedostatků v přiměřené časové lhůtě a zohlednit přitom rozsah dopadu na kapitálové požadavky instituce.
200. Pro účely odstavce 195(d) by instituce měly zavést patřičné příručky a postup pro uplatňování dodatečného konzervativního přístupu a měly by zdokumentovat proces použitý při řešení nedostatků v provádění a používání. Tato dokumentace by měla obsahovat alespoň zvažované spouštěcí mechanismy a vlivy, které měla aktivace těchto spouštěcích mechanismů na konečné zařazení do stupně nebo seskupení, úroveň rizikového parametru a na kapitálové požadavky instituce.

8.2 Osobní posouzení při používání rizikových parametrů

201. Instituce mohou použít osobní posouzení při používání modelu v následujících případech:
- (a) při uplatňování kvalitativních proměnných používaných v rámci modelu;
  - (b) pomocí odchýlení od vstupů procesu udělení ratingu;
  - (c) pomocí odchýlení od výstupů procesu udělení ratingu.
202. Instituce by měly stanovit jasná kritéria pro použití vstupů kvalitativního modelu a měly by zajistit konzistentní uplatňování těchto vstupů všemi příslušnými pracovníky a konzistentní zařazování dlužníků nebo transakcí představujících podobné riziko do stejného stupně nebo seskupení, jak vyžaduje čl. 171 odst. 1 písm. a) nařízení (EU) č. 575/2013.
203. Pro účely čl. 172 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 by instituce měly stanovit zásady a kritéria pro použití odchýlení v procesu udělování ratingu. Tyto zásady by se měly vztahovat na možná odchýlení od vstupů i výstupů tohoto procesu a měly by být stanoveny konzervativním

způsobem, aby nebyl omezen rozsah konzervativních odchýlení. Rozsah potenciálních snížení odhadu vycházejících z tohoto modelu by se měl naopak omezit, a to pomocí odchýlení od vstupů nebo výstupů procesu udělení ratingu. Při uplatňování odchýlení by instituce měly brát v úvahu všechny relevantní a aktuální informace.

204. Instituce by měly zdokumentovat rozsah a zdůvodnění každého odchýlení. Je-li to možné, instituce by měly stanovit předdefinovaný výběrový seznam možných odůvodnění pro odchýlení. Instituce by měly rovněž uchovávat informace o datu odchýlení a o osobě, která jej provedla a schválila.
205. Instituce by měly pravidelně monitorovat úroveň a odůvodnění odchýlení od vstupů a výstupů procesu udělení ratingu. Ve svých zásadách by měly uvést maximální přípustnou míru odchýlení pro každý model. Pokud dojde k porušení těchto maximálních úrovní, měla by instituce podniknout přiměřená opatření. Míry odchýlení by se měly určit a sledovat na úrovni kalibračního segmentu. Pokud existuje vysoký počet odchýlení, instituce by měly přijmout přiměřená opatření zaměřená na zlepšení modelu.
206. Instituce by měly pravidelně analyzovat vývoj expozic, ve vztahu k nimž došlo k odchýlení od vstupu nebo výstupu procesu udělení ratingu v souladu s čl. 172 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013.
207. Instituce by měly pravidelně posuzovat fungování modelu před provedením odchýlení od výstupů procesu udělení ratingu nebo po nich. Pokud posouzení dospěje k závěru, že se použitím odchýlení významně snížila schopnost modelu přesně kvantifikovat rizikové parametry („schopnost předpovědi modelu“), měly by instituce přijmout příslušná opatření, aby se zajistilo správné používání odchýlení.

8.3 Používání interních ratingů a odhadů selhání a ztrát

208. V souladu s čl. 144 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 a článků 18 až 21 regulačních technických norem o metodice hodnocení podle IRB by instituce měly používat stejné odhady rizikových parametrů pro účely výpočtu kapitálových požadavků instituce a pro interní účely, včetně řízení rizik a rozhodovacích procesů, pokud nejsou splněny všechny následující podmínky:
- (a) odchýlení je odůvodněné a vhodné pro specifickou oblast použití;
  - (b) odchýlení nevede k jiné změně pořadí pro zařazování dlužníků nebo expozic do stupňů nebo seskupení v kalibračním segmentu než v rámci každého stupně nebo seskupení;
  - (c) odchýlení je důsledkem použití parametrů pro interní účely bez zohlednění konzervativní přírážky, bez regulačních limitů, bez úpravy poklesu v případě odhadů LGD nebo je důsledkem použití odlišné kalibrační metody, která může vyžadovat stanovení odlišných kalibračních segmentů.

209. Pro účely odstavce 208 může být rovněž za přiměřené považováno seskupení průběžných odhadů rizikových parametrů do homogenních řad pro interní účely.
210. Pokud instituce využívají pro interní účely odhady rizikových parametrů, které se liší od odhadů používaných při výpočtu kapitálových požadavků instituce, měly by to pravidelně zohledňovat ve svých vnitřních hlášeních pro vrcholné vedení tím, že uvedou informace o obou souborech parametrů. Vnitřní hlášení by v každém případě měla obsahovat všechny prvky uvedené v čl. 189 odst. 3 nařízení (EU) č. 575/2013 na základě odhadů rizikových parametrů používaných pro účely výpočtu kapitálových požadavků instituce.

8.4 Výpočet schodků nebo přebytků podle IRB

211. Pro účely této kapitoly by se rozdíl mezi obecnými a specifickými úpravami o úvěrové riziko, dodatečnými úpravami ocenění a dalšími sníženími kapitálu instituce vztahujícími se k těmto expozicím na jedné straně a výší očekávané ztráty v souladu s článkem 159 nařízení (EU) č. 575/2013 na straně druhé měly považovat za schodek podle IRB, jsou-li záporné, a přebytek podle IRB, jsou-li kladné.
212. Pokud výpočet pro celkové portfolio, které není v selhání, uvedené v článku 159 nařízení (EU) č. 575/2013 vede k přebytku podle IRB, mohou instituce využít tento přebytek podle IRB k pokrytí jakéhokoli schodku podle IRB z výpočtu provedeného v souladu s tímto článkem pro celkové portfolio v selhání.
213. Pokud výpočet uvedený v článku 159 nařízení (EU) č. 575/2013 vede k přebytku podle IRB pro portfolio v selhání i pro portfolio, které není v selhání, měly by se pro účely přičtení přebytku podle IRB ke kapitálu tier 2 v souladu s čl. 62 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013 součet těchto dvou přebytků podle IRB zohlednit a přičíst ke kapitálu tier 2 v souladu s limitem uvedeným v čl. 62 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013.
214. Pro účely článku 159 nařízení (EU) č. 575/2013 by instituce neměly zahrnovat částečné odpisy do výpočtu obecných a specifických úprav o úvěrové riziko. Podle čl. 166 odst. 1 nařízení (EU) č. 575/2013 by však měl výpočet výše očekávané ztráty pro uplatnění článků 158 a 159 nařízení (EU) č. 575/2013 vycházet z hodnoty expozice bez zohlednění úprav ocenění, ale očištěné od odpisů.

9 Přezkum odhadů

---

215. Instituce by měly stanovit interní zásady pro změny modelů a odhadů rizikových parametrů používaných v rámci ratingového systému. Tyto zásady by měly stanovit, že by se změny u modelů měly provádět v důsledku alespoň následujícího:

- (a) pravidelného přezkumu odhadů;
- (b) nezávislého ověření;
- (c) změn v právním prostředí;
- (d) přezkumu při interním auditu;
- (e) přezkumu příslušným orgánem.

216. Pokud jsou v důsledku postupů uvedených v odstavci 215 zjištěny významné nedostatky, instituce by měly podniknout vhodná opatření v závislosti na závažnosti nedostatku a měly by uplatnit konzervativní přírážku v souladu s oddílem 4.4.3.

217. Pro účely pravidelných přezkumů odhadů by instituce měly mít zavedený rámec, který obsahuje alespoň následující prvky:

- (a) minimální rozsah a četnost prováděných analýz, včetně předdefinované metriky zvolené institucí pro testování reprezentativnosti údajů, fungování modelu, jeho schopnosti předpovědi a stability;
- (b) předdefinované normy, včetně předdefinovaných prahových hodnot a hladin významnosti pro příslušné metriky;
- (c) předdefinovaná opatření, která se podniknou v případě nepříznivých výsledků přezkumu, v závislosti na závažnosti nedostatku.

Ve svých pravidelných přezkumech odhadů se instituce mohou spoléhat na výsledky nezávislého ověření, pokud jsou tyto výsledky aktuální.

218. Přezkumy odhadů prováděné alespoň jednou ročně v souladu s čl. 179 odst. 1 písm. c) nařízení (EU) č. 575/2013 by se měly provádět s ohledem na metriky, normy a prahové hodnoty definované institucí v souladu s odstavcem 217. Oblast působnosti těchto přezkumů by měla zahrnovat alespoň následující prvky:

- (a) analýzu reprezentativnosti údajů, včetně vše níže uvedené:

- (i) analýza potenciálních rozdílů mezi RDS používanými při kvantifikaci rizikového parametru a aplikačního portfolia, včetně analýzy jakýchkoli změn portfolia nebo jakýchkoli strukturálních nerovnováh, způsobů analyzování reprezentativnosti popsaných v oddílu 4.2.4;
  - (ii) analýza potenciálních rozdílů mezi RDS používanými při vytváření modelu a aplikačním portfoliem; pro tyto účely by instituce měly:
    - provést analýzu stanovenou v odstavcích 24, 25, a 26,
    - zvážit, zda jsou údaje použité při vytváření modelu dostatečně reprezentativní z hlediska bodů a) a b) odstavce 21, pokud je fungování modelu ve smyslu odst. 218 písm. b) uspokojivé,
    - provést analýzu stanovenou v odstavcích 22 a 23, pokud se fungování modelu ve smyslu odst. 218 písm. b) zhoršuje;
- (b) analýzu fungování modelu a jeho stability v čase, která by měla mít obě následující charakteristiky:
- (i) analýza by měla identifikovat jakékoli potenciální zhoršování fungování modelu, včetně rozlišovací schopnosti modelu, pomocí srovnání jeho fungování v době vývoje s fungováním v každém následném sledovaném období u rozšířeného souboru údajů a také s předdefinovanými prahovými hodnotami; tato analýza by se měla provést na příslušných podskupinách, například se stavem nesplácení a bez něj v případě odhadů PD, nebo pro různé scénáře vymáhání v případě odhadů LGD;
  - (ii) analýza by se měla provést z hlediska celého aplikačního portfolia, bez úprav údajů nebo vyloučení prováděných při vývoji modelu; pro účely srovnání by se měl rovněž v době vývoje získat výkon pro celé aplikační portfolio, před všemi úpravami nebo vyloučeními údajů;
- (c) analýzu schopnosti předpovědi modelu, včetně alespoň:
- (i) analýzy, zda zahrnutí nejnovějších údajů do souboru údajů použitých při odhadování rizikových parametrů vede k významně odlišným rizikovým odhadům, a zejména:
    - u PD, zda zahrnutí nejnovějších údajů vede k významné změně v dlouhodobém průměrném poměru selhání; tato analýza by měla brát v úvahu vhodné předdefinování období pravděpodobného rozmezí proměnlivosti poměrů selhání, případně mixu příznivých a nepříznivých let,
    - u LGD, zda zahrnutí nejnovějších údajů vede k významné změně v dlouhodobé průměrné LGD nebo klesající LGD;

- (ii) analýzy vymáhání, která by měla zahrnovat srovnání odhadů použitých při výpočtu kapitálových požadavků instituce s pozorovanými výsledky pro každý stupeň nebo seskupení; pro tyto účely mohou instituce brát v úvahu výsledky zpětného testování prováděného v rámci interního ověřování v souladu s čl. 185 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 nebo mohou provést dodatečné testy, například s ohledem na odlišný časový rámec souboru údajů.

219. Instituce by měly stanovit podmínky, za kterých by se měly provést analýzy uvedené v odstavci 218 častěji než jednou za rok, například velké změny v rizikovém profilu instituce, úvěrových zásadách nebo příslušných IT systémech. Instituce by měly provést přezkum modelu PD nebo LGD vždy, když pozorují významnou změnu ekonomických podmínek ve srovnání s ekonomickými podmínkami, ze kterých vycházel soubor údajů použitý pro účely vývoje modelu.

220. Pro účely provádění úkolů uvedených v čl. 190 odst. 2 nařízení (EU) č. 575/2013 by instituce měly definovat pravidelný cyklus pro úplný přezkum ratingových systémů, přičemž zohlední, jak jsou podstatné, a zahrnou všechny aspekty vývoje modelu, kvantifikaci rizikových parametrů, případně odhad součástí modelu. Tento přezkum by měl zahrnovat vše níže uvedené:

- (a) přezkum stávajících a potenciálních rizikových faktorů a posouzení jejich významu na základě předdefinovaných norem pro přezkum uvedených v odstavci 217;
- (b) posouzení modelovacího přístupu, jeho koncepční vhodnosti, splnění předpokladů ohledně modelovacího postupu a alternativních postupů.

Pokud výsledky tohoto přezkumu doporučí změny řešení modelu, měla by se na základě výsledků této analýzy podniknout vhodná opatření.

221. Pro účely přezkumu uvedeného v odstavcích 217 až 220 by instituce měly uplatňovat konzistentní zásady pro úpravy a vyloučení údajů a zajistit, že budou všechny rozdíly v zásadách uplatněných na příslušné soubory údajů odůvodněné a nezkrslí výsledky přezkumu.